

ความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของพนักงาน
สอบสวน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของ
พนักงานสอบสวน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

INQUIRY POLICE OFFICERS' UNDERSTANDING AND USE OF FORENSIC
SCIENCE IN THE INVESTIGATION OF SPECIALIZED CRIMINAL CASES

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Science (FORENSIC SCIENCE)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	ความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดี
	อาชญากรรมเฉพาะทางของพนักงานสอบสวน
โดย	ขวัญใจ ยิ่งเจริญ
สาขาวิชา	นิติวิทยาศาสตร์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

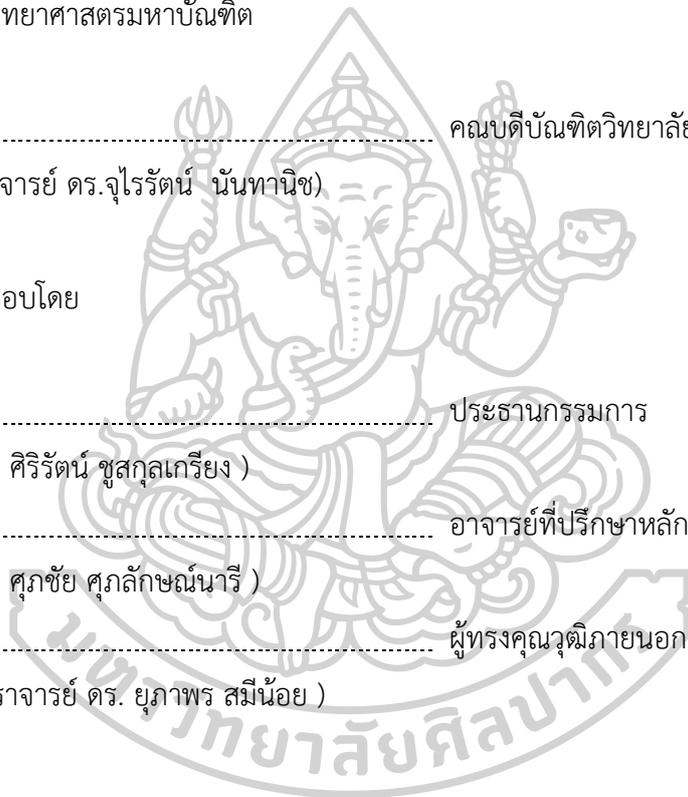
..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุภาพร สมิน้อย)

57312310 : นิติวิทยาศาสตร์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : สอบสวนกลาง, นิติวิทยาศาสตร์, อาชญากรรมเฉพาะทาง

สืบตำรวจโทหญิง ขวัญใจ ยิ่งเจริญ: ความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของพนักงานสอบสวน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของพนักงานสอบสวน โดยทำการศึกษาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง จำนวน 230 นาย โดยใช้สอบถามและการสัมภาษณ์ในหัวข้อทั่วไปทางนิติวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรส่วนบุคคลกับคะแนนระดับความรู้ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 74.2 มีอายุเฉลี่ยอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี ร้อยละ 33.3 เจ้าหน้าที่ส่วนมากร้อยละ 69.3 จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี โดยมีชั้นยศร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก ร้อยละ 60.4 และเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 47.6 มีประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนระหว่าง 5 – 10 ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ($x = 11.95$, $SD = 1.49$) และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญขึ้นอยู่กับอายุและหน่วยงานในสังกัด ($P\text{-Value} < 0.05$) ในขณะที่ เพศ ชั้นยศ อายุราชการ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ จากการสัมภาษณ์ในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.7 (114 คน) พบว่าต้องการการจัดอบรมการให้ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ และร้อยละ 64.0 (144 คน) พบว่ามีกำลังพล ตำรวจไม่เพียงพอ โดยผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางต่อไป

57312310 : Major (FORENSIC SCIENCE)

Keyword : central investigation, forensic science, specialized crime

POL.CPL. KWANJAI YINGCHAROEN : INQUIRY POLICE OFFICERS' UNDERSTANDING AND USE OF FORENSIC SCIENCE IN THE INVESTIGATION OF SPECIALIZED CRIMINAL CASES THESIS ADVISOR : SUPACHAI SUPALAKNARI

The objective of this study was to examine inquiry police officers' understanding of forensic science and how they used forensic science in the investigation of specialized criminal cases. The participants were 230 police officers responsible for specialized crimes at Central Investigation Bureau (CIB). The surveys were conducted by using questionnaire and interviewing on general topics of forensic Science. Descriptive statistics were obtained for all demographic data and the associations of the data with questionnaire scores were assessed with one-way analysis of variances (ANOVA). The majority of participants were male officers (74.2%) and the mean age of them was in the range of 41-50 years (33.3%). A large number of the officers (69.3%) were graduated with a bachelor degree and 60.4% of the participants were the officers having the ranks within the range of Police Sub – Lieutenant to Police Captain. Nearly half of the participants (47.6%) had the level experience as inquiry officer for 5 to 10 years. The majority of participants reported that they had no prior training in any course of forensic science. However the study revealed that they had a moderate level of understanding of forensic science as suggestions by their average scores. The ANOVA analyzed indicated that the scores were significant different depending on participants ages and on the department that they belonged to. However, there was no association between the scores and gender, education level, work experience or prior training in forensic science. Of participants investing the interview, 114 (50.0%) noted their they needed a training course in forensic science and 144 (64.0%) complained about the increasing workloads in their departments. Finally the findings from this study may have significant implications for CIB management and planning.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่านที่ได้สละเวลามาให้คำแนะนำ ข้อคิดและความรู้ต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี ที่ได้กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร สมน้อย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และให้คำแนะนำ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ผู้บังคับบัญชาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์ข้อมูลอันเป็นประโยชน์

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ ครอบครัว เพื่อน ๆ และผู้ที่มีได้เอ่ยนามมา ณ ที่นี้ทุกท่าน ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และเป็นกำลังใจให้ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

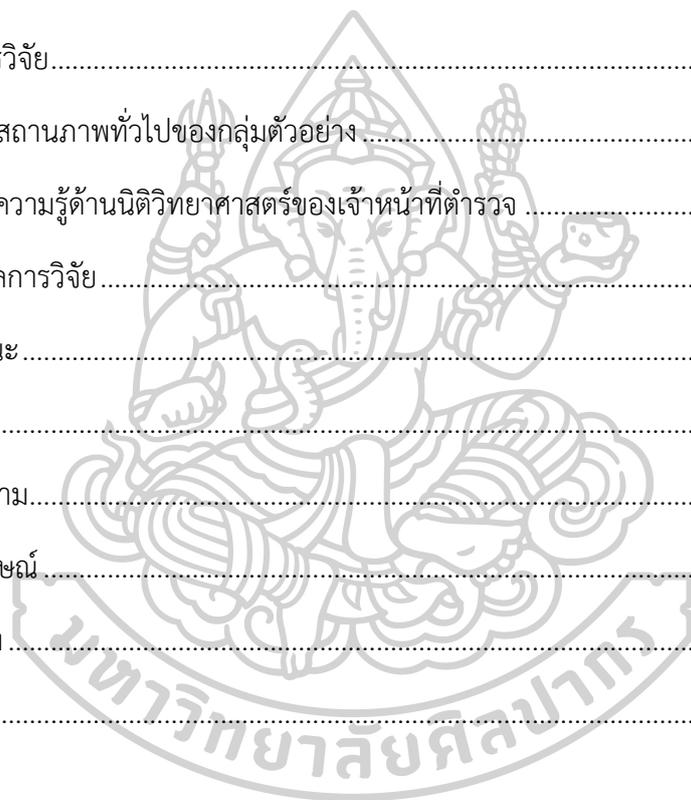
ขวัญใจ ยิ่งเจริญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2	4
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม.....	4
ความหมายของอาชญากรรม.....	4
ประเภทของอาชญากรรม.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการสืบสวน.....	10
ความหมายของการสืบสวน.....	10
ผู้มีอำนาจในการสืบสวน.....	10

การสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง.....	11
นิติวิทยาศาสตร์กับการสืบสวนสอบสวน.....	11
ความหมายของนิติวิทยาศาสตร์.....	11
ประเภทของนิติวิทยาศาสตร์.....	11
วิธีการสืบสวน.....	12
กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง.....	13
ประวัติกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง.....	13
วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมหลักขององค์กร ประชาญา.....	14
หน่วยงานในสังกัด.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
บทที่ 3.....	24
วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
บทที่ 4.....	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ผลการศึกษา.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนของ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวน.....	34
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรส่วนบุคคลกับคะแนนระดับความรู้ความเข้าใจด้าน นิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวน และข้อมูลการผ่านการอบรมด้านนิติ วิทยาศาสตร์.....	42

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการ สืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์	50
การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติงานด้าน อาชญากรรมเฉพาะทางและ ข้อเสนอแนะ ปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานทางด้าน อาชญากรรมเฉพาะทางและนิติวิทยาศาสตร์	53
บทที่ 5	56
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
สรุปผลการวิจัย.....	56
ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	56
ระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	56
อภิปรายผลการวิจัย	57
ข้อเสนอแนะ	59
ภาคผนวก.....	60
แบบสอบถาม.....	61
แบบสัมภาษณ์.....	65
รายการอ้างอิง.....	66
ประวัติผู้เขียน.....	68

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบสัดส่วนและขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรเป้าหมาย	25
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	30
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	30
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นยศ	30
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน่วยงานในสังกัด	31
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุราชการ	31
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	32
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน สอบสวน	32
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติ วิทยาศาสตร์.....	33
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวน สอบสวนของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวน	36
ตารางที่ 11 เปรียบเทียบระหว่างเพศและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์	38
ตารางที่ 12 เปรียบเทียบระหว่างอายุและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์	38
ตารางที่ 13 เปรียบเทียบระหว่างชั้นยศและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์	39
ตารางที่ 14 เปรียบเทียบระหว่างอายุราชการและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์... ..	39
ตารางที่ 15 เปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษาและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์	40
ตารางที่ 16 เปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนและคะแนน ความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์.....	40
ตารางที่ 17 เปรียบเทียบระหว่างการฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์และคะแนนความรู้ความเข้าใจด้าน นิติวิทยาศาสตร์.....	41

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ 42

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ 43

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นยศและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์.. 44

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานในสังกัดและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์..... 45

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์..... 46

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์..... 47

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์..... 48

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์และคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์..... 49

ตารางที่ 26 แสดงผลการสรุปเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นยศ หน่วยงานในสังกัด อายุราชการ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน และประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์..... 50

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวนฯ..... 51

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กราฟวงกลมแสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัย	33
ภาพที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของผู้เข้าร่วมวิจัย	41

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา

อาชญากรรมในปัจจุบันมีความซับซ้อน รุนแรง รวมทั้งมีแนวโน้มที่มีลักษณะเป็นเครือข่าย และมีผู้กระทำความผิดที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ เคลื่อนย้ายพื้นที่กระทำความผิดไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ทำให้ยากต่อการสืบสวนปราบปราม ส่งผลให้สร้างความเสียหายต่อสังคมและประชาชนจำนวนมาก หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายจึงต้องมีการปรับตัวเพื่อตอบสนองต่อความก้าวหน้าของอาชญากรรม โดยผู้บังคับใช้กฎหมายต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในอาชญากรรมลักษณะต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การค้นหาและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดให้มีความสมบูรณ์ เชื่อถือได้ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเป็นหน่วยงานสนับสนุนการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมโดยเฉพาะอาชญากรรมที่มีความซับซ้อน รุนแรง มีลักษณะเป็นเครือข่าย ในหน่วยงานกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในงานอาชญากรรมเฉพาะทางเป็นจำนวนมาก แบ่งเป็น 12 กองบังคับการ ได้แก่ 1. กองบังคับการอำนวยการ (บก.อก.) 2. กองบังคับการปราบปราม (บก.ป.) 3. กองบังคับการตำรวจทางหลวง (บก.ทล.) 4. กองบังคับการตำรวจรถไฟ (บก.รฟ.) 5. กองบังคับการตำรวจน้ำ (บก.รน.) 6. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (บก.ปทส.) 7. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคม.) 8. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (บก.ปอศ.) 9. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (บก.ปปป.) 10. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.) 11. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) และ 12. กองบังคับการตำรวจมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ 904 (บก.ตร.มทด.ร.904.) ดังนั้นการปราบปรามผู้กระทำความผิดในคดีอาชญากรรมเฉพาะทางจะมีประสิทธิภาพส่วนสำคัญส่วนหนึ่งคือบุคลากรผู้ทำการสืบสวนสอบสวนติดตามผู้กระทำความผิดที่จะต้องมีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลโดยการนำความรู้จากวิทยาการด้านงานนิติวิทยาศาสตร์มาร่วมในการทำงาน

นิติวิทยาศาสตร์ที่นำมาใช้ประโยชน์ในงานด้านการสืบสวนและสอบสวนนั้นมีอยู่มากมาย อาทิ การตรวจสถานที่เกิดเหตุและการถ่ายรูป การตรวจลายนิ้วมือ ฝ่ามือ ฝ่าเท้า การตรวจเอกสาร เช่น ตรวจลายเซ็น ลายมือเขียน การตรวจทางฟิสิกส์ เช่น ตรวจร่องรอยการเฉี่ยวชนรถ และการตรวจทางชีววิทยา เช่น การตรวจ DNA โดยใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เพื่อช่วยในการค้นหาความจริงในกระบวนการยุติธรรม กรณีเกิดปัญหาทางกฎหมาย และคดีความให้มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการนำความรู้ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ สาขาต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อคลี่คลายคดี ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการนำนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ซึ่งมีการนำนิติวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิคการสืบสวน และหากทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการสืบสวน จะสามารถนำไปแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานและพัฒนางานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อกระบวนการยุติธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
2. เพื่อศึกษาบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการนำนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน รวมไปถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเรื่องการนำองค์ความรู้ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และแนวทางแก้ไข โดยใช้ประชากรในการศึกษา เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนสอบสวน รวมทั้งสิ้น 230 นาย

นิยามศัพท์

“อาชญากรรมเฉพาะทาง” หมายถึง อาชญากรรมที่มีรูปแบบ มีโครงสร้างอาชญากรรม ลักษณะเป็นองค์กร มีความซับซ้อน เป็นเครือข่าย เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ สร้างความเสียหายรุนแรง เป็นที่สนใจของสังคมหรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

“พนักงานสอบสวน” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน

“การสืบสวน” หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานซึ่งพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจได้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และเพื่อ ทราบรายละเอียดแห่งความผิด

“การสอบสวน” หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่น ๆ ตามบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งพนักงานสอบสวนได้กระทำไปเกี่ยวกับ ความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด และเพื่อที่จะเอาตัวผู้กระทำความผิดมา ลงโทษ

“นิติวิทยาศาสตร์” หมายถึง การนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทุกสาขามาประยุกต์ใช้เพื่อพิสูจน์ ข้อเท็จจริง ในคดีความเพื่อผลในการบังคับใช้กฎหมาย และการลงโทษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความสำคัญของนิติวิทยาศาสตร์ที่นำมาใช้ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
2. ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง
3. ข้อมูลที่ได้รับในวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนากระบวนการสืบสวนอาชญากรรมเฉพาะทาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและนำไปสู่การจับกุมผู้กระทำความผิด

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดีอาชญากรรม เฉพาะทางของพนักงานสอบสวน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลด้านแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบในการศึกษาเพื่อก่อให้เกิดความชัดเจนต่อผลงานวิจัยในเรื่องนี้ โดยแบ่งสาระสำคัญของหัวข้อในการศึกษาได้ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม
2. แนวคิดเกี่ยวกับการสืบสวน
3. นิติวิทยาศาสตร์กับการสืบสวนสอบสวน
4. กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม

ความหมายของอาชญากรรม

คำว่า “อาชญากรรม” มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายแตกต่างกัน กล่าวคือ ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง การกระทำหรือความประพฤติอันถือว่าเป็นความผิดโดยผู้กระทำ จะต้องรับโทษตามกฎหมาย

อาชญากรรมในความหมายอย่างกว้างขวาง หมายถึง พฤติกรรมที่มีการกระทำผิดโดยผู้กระทำผิดมีเจตนาในการกระทำความผิดดังกล่าว โดยเป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะร้ายแรง มีความรุนแรงและเป็นอันตรายต่อสังคม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบจำนวนมากต่อสังคม อันเป็นการกระทำที่มีการละเมิดต่อกฎหมายบ้านเมือง ผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษทั้งที่ไม่เป็นทางการจากสมาชิกในสังคม อาทิ การตำหนิติเตียน การไม่คบหาสมาคมด้วย และการได้รับโทษที่เป็นทางการจากข้อกำหนดของกฎหมายบ้านเมือง โดยผู้กระทำความผิดจะต้องถูกลงโทษโดยผ่านกระบวนการยุติธรรมเป็นสำคัญ อาชญากรรมในความหมายอย่างแคบ หมายถึง พฤติกรรมที่เป็นการละเมิดต่อกฎหมายอาญาเท่านั้น โดยการพิจารณาพฤติกรรมการกระทำของบุคคลในสังคมตามข้อกำหนดของกฎหมายอาญาเท่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงเจตนาหรือลักษณะของความผิดแต่อย่างใดซึ่งตรงกับที่ นักอาชญาวิทยาชื่อ Edwin H. Sutherland ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมว่า เป็นการกระทำที่ละเมิดกฎหมายอาญา

การกระทำใด ๆ ไม่ว่าจะน่าประณาม น่าลงโทษมากเพียงใด ไม่ว่าจะผิดศีลธรรมมากน้อยแค่ไหน หรือ เลวทรามต่ำช้ามากเท่าใดก็ยังไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรม ถ้าไม่มีกฎหมายห้ามไว้

นอกจากนี้ อาชญากรรมอาจมีความหมายที่แตกต่างกันในแต่ละมิติ ดังนี้ อาชญากรรมในแง่กฎหมาย หมายถึง การกระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ อันเป็นปฏิปักษ์ต่อบทบัญญัติหรือข้อห้ามแห่งกฎหมายมหาชน โดยสาระสำคัญของการตีความหมายของอาชญากรรมเป็นไปตามมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งจากบทบัญญัตินี้ดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากฎหมายให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์ จนกว่าจะได้มีการพิสูจน์ความผิดโดยกระบวนการพิจารณาของศาล ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อย่างไรก็ตามอาชญากรรมในมิติด้านกฎหมายนั้นอาจแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ อาชญากรรมที่มีความชั่วร้ายในตัวเอง (Mala in se) กับ อาชญากรรมที่ไม่มีความชั่วร้ายในตัวเอง (Mala prohibita)

อาชญากรรมในแง่สังคมวิทยา เป็นการมุ่งวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่สื่อแสดงเจตนาเป็นปฏิปักษ์หรือถ่วงดุลต่อผลประโยชน์พื้นฐานแห่งความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งมีเหตุผลเพียงพอที่รัฐจะได้กำหนดวิธีการปฏิบัติหรือแทรกแซงเพื่อควบคุมและระงับพฤติกรรมอันเป็นภัยต่อสังคมเหล่านั้นโดยชอบธรรม ดังนั้นอาชญากรรมในมิติมุมมองด้านสังคมวิทยาจึงเป็นการกระทำที่ส่งผลต่อสังคมส่วนรวมและสังคมมุ่งจะลงโทษผู้ที่มิพฤติกรรมดังกล่าว อาชญากรรมในแง่อาชญาวิทยา เป็นการมุ่งพิจารณาถึงปรากฏการณ์อาชญากรรมและพฤติกรรมของอาชญากรในลักษณะสหวิทยาการ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับกฎหมาย สังคมวิทยา มานุษยวิทยา จิตวิทยา จิตแพทย์ และสังคมศาสตร์แขนงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความหมายอย่างใกล้ชิด โดยมุ่งสนใจศึกษาถึงลักษณะสภาพปัญหา สาเหตุปัจจัยในการกระทำความผิด พฤติการณ์ของผู้กระทำความผิด สถิติอาชญากรรม ความเสียหายของอาชญากรรมต่อสังคม องค์กรอาชญากรรม ผู้ถูกทำร้าย อาชญากรรมเปรียบเทียบ การจัดระบบบริหารและประสานงานในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม ทศนคติความรู้สึกร่วมกันของชุมชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม การคุ้มครองป้องกันความเป็นธรรมกับสิทธิมนุษยชน การกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม และมาตรการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่เหมาะสม

สรุปได้ว่า อาชญากรรมคือ พฤติกรรมที่ฝ่าฝืนข้อห้ามของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายอาญา โดยการกระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ ซึ่งกฎหมายบัญญัติห้ามไว้ เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ โดยผู้กระทำมิเจตนาละเมิดกฎหมายหรือละเว้นไม่กระทำในสิ่งที่กฎหมายอาญาบังคับให้

กระทำ (ทั้ง Statutory และ case law) โดยไม่มีข้อแก้ตัวที่สมเหตุสมผลซึ่งทำให้รัฐต้องดำเนินการลงโทษในฐานะที่เป็นความผิด (วีระพงษ์ บุญโญภาส, 2015)

ประเภทของอาชญากรรม

อาชญากรรมอาจจำแนกออกได้เป็นหลายประเภทลักษณะตามเกณฑ์ที่นักวิชาการได้กำหนดดังเช่น (Noichan, 2018) การแบ่งอาชญากรรมตามลักษณะแห่งพฤติกรรมของอาชญากรรมแบ่งออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่ 1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลอย่างรุนแรง (Violent Personal Crimes) เช่น การฆาตกรรม การทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บ และการข่มขืนกระทำชำเรา 2. อาชญากรรมที่หวังผลต่อทรัพย์สินตามโอกาสจะอำนวย (Occasional Property Crimes) เช่น การโจรกรรมรถยนต์ การลักทรัพย์ของในร้านค้า การปลอมแปลงเช็ค และการทำลายสมบัติสาธารณะ 3. อาชญากรรมอาชีพ (Occupational Crimes) หมายถึง พวกทุจริตต่อหน้าที่ในร้านค้า บริษัทหรือราชการ เช่น การยักยอก ฉ้อฉล การปลอมสินค้า การขายของผิดราคา 4. อาชญากรรมการเมือง (Political Crimes) เช่น การกบฏ การปลุกปั่นเพื่อก่อความไม่สงบ หรือการก่อวินาศกรรม 5. อาชญากรรมที่ขัดต่อระเบียบแบบแผนอันดีงามของสังคม (Publicorder Crimes) เช่น การเมาสุรา อาละวาด คนจรจัด โสเภณี การติดยาเสพติด การฝ่าฝืนกฎจราจร 6. อาชญากรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิม (Conventional Crimes) เช่น การปล้น การลักขโมยการบุกรุกเข้าไปในบ้านผู้อื่น 7. องค์กรอาชญากรรม (Organized Crimes) เช่น กลุ่มการพนัน กลุ่มค้ายาเสพติด กลุ่มโสเภณี 8. อาชญากรรมที่ยึดเป็นอาชีพ (Professional Crimes) เช่น นักต้มตุ๋น นักล้วงกระเป๋า การปลอมสินค้า มือปืนรับจ้าง

การแบ่งอาชญากรรมตามปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 ประการ คือ (Laeheem & Baka, 2009) 1. ปัจจัยด้านกฎหมาย เนื่องจากการกระทำใดจะเป็นความผิดอาญาได้นั้นจะต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้อย่างชัดเจน ซึ่งในกฎหมายโดยทั่วไปนั้น ก็จะมีบัญญัติแยกไว้เป็นหมวดหมู่เรียบร้อยแล้ว และความหนักเบาของโทษแต่ละอย่าง ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาการกระทำซึ่งมีลักษณะเดียวกัน แต่ต่างช่วงเวลากันอาจจะมียุติโทษไม่เหมือนกันก็ได้ จึงต้องพิจารณาตามกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา ช่วงใดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษไว้สูงก็ย่อมหมายความว่า ผู้มีอำนาจในยุคนั้นเห็นว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นภัยอันตรายต่อสังคมมากนั่นเอง 2. ปัจจัยทางด้านสังคม เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งเพราะการที่จะกำหนดว่า การกระทำใดเป็นความผิดสมควรได้รับโทษอย่างใดนั้น มิใช่อยู่ที่ผู้มีอำนาจเพียงฝ่ายเดียวแต่อยู่ที่ความต้องการหรือเสียงสะท้อนจากสังคมหรือประชาชนส่วนใหญ่ด้วย เพราะโดยหลักการแล้วการทำงานของฝ่ายที่มี

อำนาจในการปกครอง ก็เพื่อประโยชน์สุขหรือความต้องการของประชาชนส่วนรวมอยู่แล้ว ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละยุคว่ามีความคิดเห็นหรือมีทัศนะอย่างไรกับการกระทำดังกล่าวด้วย 3. ปัจจัยด้านฐานะของอาชญากรเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงเพราะอาชญากรรม มิได้เกิดจากผู้ที่มิฐานะทางเศรษฐกิจต่ำเพียงอย่างเดียว บางครั้งผู้ที่มีฐานะหรือประกอบอาชีพที่ดีมีชื่อเสียงอาจทำความผิดเสียเอง และมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศรุนแรงกว่าผู้ที่มีฐานะต่ำก็ได้ เช่น การฉ้อโกงประชาชน หรือการค้ายาเสพติด เป็นต้น 4. ปัจจัยเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุน หรือการรวมตัวของอาชญากร เป็นการพิจารณาถึงลักษณะการกระทำผิดว่าทำกันเป็นกลุ่มหรือแยกกันทำโดยไม่เกี่ยวข้องกันหากเป็นกลุ่มก็จะพิจารณาว่าจะมีการวางแผน มีการแบ่งหน้าที่กันทำงาน และมีการจัดระบบในการทำงานเหมือนองค์การใหญ่ ๆ หรือไม่ 5. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ได้รับผลกระทบจากอาชญากรรม เป็นการพิจารณาว่าอาชญากรรมแต่ละประเภทมีผลกระทบต่อบุคคลในระดับใด เพราะบางครั้งอาจกระทบต่อเฉพาะตัวสามัญชนทั่ว ๆ ไปเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นเฉพาะราย แต่ในบางครั้งก็อาจกระทบถึงคนทั้งชาติอันได้แก่ การลอบสังหารผู้นำประเทศ รัฐมนตรี ซึ่งเป็นเหตุให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศราวฉนวนเป็นชนวนให้เกิดสงครามเป็นหันตภัยแก่คนระหว่างประเทศนั้น ๆ ได้การยึดปัจจัยทั้ง 5 ประการ ดังกล่าว ไครนาร์ด และควีนีย์ (Clinard, Quinney, & Wildeman, 2014) จึงได้แยกประเภทของอาชญากรรมออกเป็น 9 ประเภท คือ 1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลอย่างรุนแรง (Violent Personal Crimes) เช่น การฆ่า การทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส การข่มขืนกระทำชำเรา 2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สินตามโอกาส (Occasional Property Crimes) เช่น การปลอมลายมือ การขโมยของตามร้านขายของ การทำลายสิ่งสาธารณะ 3. อาชญากรรมที่ทำลายความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม (Public order Crimes) เช่น การเป็นโสเภณี การรักร่วมเพศ การใช้ยาเสพติด การเมาสุราในที่สาธารณะ 4. อาชญากรรมที่ทำกันอยู่ทุกเมื่อเชิ้อวัน (Conventional Crimes) เช่น การย่องเบา การลักทรัพย์ การปล้นทรัพย์ 5. อาชญากรรมการเมือง (Political Crimes) เช่น การกบฏ การก่อการร้าย การจารกรรม 6. อาชญากรรมที่เกิดจากงานอาชีพ (Occupational Crimes) เช่น การทุจริตต่อหน้าที่ 7. อาชญากรรมที่กระทำโดยห้างร้านบริษัท (Corporate Crimes) เช่น การโฆษณา หลอกหลวง ความผิดต่อเครื่องหมายการค้า การผลิตอาหารและยาที่ไม่ปลอดภัย 8. องค์การอาชญากรรม (Organized Crime) เช่น องค์การมาเฟีย 9. อาชญากรรมที่ยึดเป็นอาชีพ (Professional Crimes) เช่น การเป็นมือปืนรับจ้าง การต้มตุ๋น การล้วงกระเป๋า การปลอมอาชีพ

การแบ่งอาชญากรรมตามสิ่งที่ถูกระทำ (Vetter & Silverman, 1978) ได้แบ่งอาชญากรรมออกได้เป็น 7 ประเภท คือ 1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคล (Crime Against the Person) ได้แก่ การฆาตกรรมการทำร้ายร่างกาย การปล้น หรือการข่มขืนกระทำชำเรา 2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สิน (Crime Against Property) เช่น การลักขโมย การรับของโจร การวางเพลิง 3. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Crimes) เช่น การทุจริตต่อหน้าที่ การละเมิดภาษี การฉ้อฉล การปลอมแปลงธนบัตรและบัตรเครดิต 4. องค์การอาชญากรรม (Organized Crimes) เช่น องค์การมาเฟีย องค์การค้ายาเสพติด แก๊งยาสูบ และองค์การก่อการร้ายต่างๆ 5. อาชญากรรมการเมือง (Political Crimes) เช่น การก่อการร้าย การกบฏ และการฆาตกรรมทางการเมือง 6. อาชญากรรมที่เกิดจากความยินยอม (Consensual Crimes) เช่น การใช้ยาเสพติดการเป็นโสเภณี การพนัน การทำแท้ง 7. การกระทำผิดของหญิง (Female Criminality)

การแบ่งอาชญากรรมจากเกณฑ์อื่น ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันย่อมแบ่งอาชญากรรมออกได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1. อาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย หมายถึง อาชญากรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการละเมิดศีลธรรมจรรยาของบุคคล และการที่เรียกว่าอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหายก็เพราะผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายก็คือบุคคลคนเดียวกัน ตัวอย่างของอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน การค้าประเวณี การทำแท้ง การมีและใช้สิ่งลามกอนาจาร เป็นต้น 2. อาชญากรรมพื้นฐาน หมายถึง อาชญากรรมเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ร่างกาย หรือชีวิตของบุคคลอื่น ตัวอย่างของอาชญากรรมพื้นฐาน เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฆังทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย และฆ่าผู้อื่น เป็นต้น 3. อาชญากรรมองค์การ หมายถึง อาชญากรรมซึ่งอาชญากรได้รวมตัวเข้าด้วยกัน ตามสายการบังคับบัญชาในรูปขององค์การ โดยจัดวางแผนและดำเนินงานเพื่อประกอบธุรกิจผิดกฎหมายประเภทต่าง ๆ และบ่อยครั้งที่อาชญากรองค์การจะอาศัยอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองเพื่อผูกขาดการดำเนินธุรกิจผิดกฎหมายนั้น ๆ ตัวอย่างของธุรกิจผิดกฎหมายที่อาชญากรองค์การมักดำเนินการ เช่น การเป็นเจ้าของมือสลากกินรวบ การค้าประเวณี การค้ายาเสพติดให้โทษ การค้าสินค้าหนีภาษี การค้าแร่เถื่อน และการค้าไม้เถื่อน เป็นต้น 4. อาชญากรรมคอปกขาว หมายถึง อาชญากรรมซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงานไม่ว่าในภาครัฐราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนและได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวในทางไม่ชอบ เพื่อการแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว ตัวอย่างของอาชญากรรมคอปกขาว เช่น สมุห์บัญชียกยอกเงินในความรับผิดชอบของตน ข้าราชการรับเงินโดยมิชอบในการประมูลก่อสร้างสถานที่ราชการ และคณะกรรมการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการ รับเงินโดยมิชอบจากบุคคลผู้สมัครสอบ เป็นต้น

5. อาชญากรรมพิเศษ หมายถึง อาชญากรรมซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากอาชญากรรม 4 ประเภทแรกทีกล่าวมาแล้ว แต่อาชญากรรมเหล่านี้มีความสำคัญและจำเป็นต้องได้รับความสนใจเป็นกรณีพิเศษตัวอย่าง เช่น อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและพาณิชย์ อาชญากรรม ก่อการร้าย และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ลักษณะของอาชญากรรม มีความหมายหลากหลายแตกต่างกันเป็นหลายประเภทดังทีกล่าวมานั้น การจำแนกประเภทของอาชญากรรมที่มีความเด่นชัด และสามารถทำการศึกษาได้ โดยครอบคลุมอาชญากรรมในทุกประเภท ได้แก่ อาชญากรรมทีกระทำต่อบุคคล ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย การข่มขืนกระทำชำเราและการฆาตกรรม อาชญากรรมทีกระทำต่อทรัพย์สิน ได้แก่ การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การฉ้อโกง การฟอกเงิน ปลอมแปลงเช็คธนบัตรและบัตรเครดิต อาชญากรรมบ้านเมือง ได้แก่ การกบฏ การก่อการร้าย และการก่อวินาศกรรม อาชญากรรมทีขัดต่อระเบียบแบบแผนอันดีงามของสังคม ได้แก่ การเสพยาเสพติด การฝ่าฝืนกฎจราจร การเมาสุราอาละวาด และการเป็นโสเภณี

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า อาชญากรรมเฉพาะทาง หมายถึง อาชญากรรมทีมีรูปแบบ มีโครงสร้างอาชญากรรมลักษณะเป็นองค์กร เป็นเครือข่าย เกิดขึ้นในหลายพื้นที่เป็นอาชญากรรมทีมีความสำคัญและจำเป็นต้องได้รับความสนใจเป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากอาชญากรรมเหล่านี้นอกจากจะมีความละเอียดและสลับซับซ้อนยากแก่การศึกษาและการควบคุมแล้วยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศอย่างร้ายแรงเป็นที่สนใจของสังคม

อาชญากรรมเฉพาะทางตามแผนปฏิบัติการป้องกันปราบปรามและบริการประชาชนในงานอาชญากรรมเฉพาะทาง ของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ได้แก่ การลักลอบค้าอาวุธแก๊งสารพัดโทษ (แก๊งควาย,แก๊งลือตตารีปลอม,แก๊งกำถั่ว,แก๊งปลอมโดนด,ฯลฯ) แก๊งพิมพ์ธนบัตรปลอม แก๊งตระเวนลักทรัพย์ แก๊งยาเสพติด (ทางถนน, ทางน้ำ, และบนรถไฟ) แก๊งบริษัทนำเที่ยวฉ้อฉล สวมบัตร เรือประมงต่างชาติทำผิดกฎหมาย ความผิดเกี่ยวกับการทำลายทรัพย์สินราชการชาติ (ตามอนุสัญญา CITES เช่น เสือโคร่ง, งาช้าง ฯลฯ) คดีเด็กหาย/แก๊งขอลาน คดีปลอมใบกำกับภาษี ยั่วประมุข/ผู้มีอิทธิพล ยาลดความอ้วน สื่อลามากอนาจารย์เด็ก อาชญากรรมอื่นตามทีคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนการบริหารงานอาชญากรรมเฉพาะทางกำหนด)

แนวคิดเกี่ยวกับการสืบสวน

ความหมายของการสืบสวน

“การสืบสวน” ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายความว่า การเสาะหาทบทวนไปมา แต่ตสมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(10) ได้ให้ความหมายของการสืบสวนไว้โดยบัญญัติไว้ว่า “การสืบสวน” หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน ซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด

การสืบสวน (Investigation) หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานเท่าที่กฎหมายอนุญาตให้ทำได้ เพื่อตัดสินตามความจริงที่ได้พบ (วิทิตานนท์, 2535)

การสืบสวนคดีอาชญากรรม (Criminal Investigation) จึงหมายถึง การค้นหาและซักถามภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย เพื่อหาคนหรือสิ่งของที่ใช่ประกอบกรกระทำผิด หรือละเว้นการกระทำตามกฎหมาย อันเป็นการซักถามสอบสวน จากสิ่งที่รู้ย้อนหลังไปหาสิ่งที่ไม่รู้ โดยมีเป้าหมายเพื่อตัดสินตามความจริงเท่าที่จะพบได้ในขอบเขตของกฎหมาย

จากความหมายการสืบสวนดังกล่าว สรุปได้ว่าการสืบสวนเป็นกระบวนการทั้งหมดที่เสาะแสวงหาความจริงเกี่ยวกับคดีของพนักงานสืบสวน เพื่อที่จะได้ทราบว่าความผิดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดที่เกิดขึ้นจริงตามข้อกล่าวหา ตลอดจนเพื่อดำเนินการในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ผู้มีอำนาจในการสืบสวน

ผู้ที่มีอำนาจในการสืบสวนคดีอาญา ได้แก่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (16) บัญญัติไว้ว่า “เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้รวมทั้งพศติ เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิต กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า พนักงานตรวจคนเข้าเมือง และพนักงานอื่น ๆ ในเมื่อทำการเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม” คำว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้น ขณะนี้คงได้แก่ ข้าราชการฝ่ายปกครองที่มีหน้าที่ในทางปกครอง ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ปลัดอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นข้าราชการของกรมการปกครอง ส่วนตำรวจนั้นได้แก่ข้าราชการตำรวจทุกนายที่มีหน้าที่ในการรักษาความสงบ หรือสืบสวนจับกุมตำรวจหมอ หรือตำรวจการเงินเป็นตำรวจฝ่ายธุรการ ไม่มีหน้าที่รักษาความสงบ ตามปกติจึงไม่มี

หน้าที่สืบสวน ตำรวจที่มีหน้าที่รักษาความสงบ ได้แก่ ตำรวจนครบาล ตำรวจภูธร ตำรวจสอบสวนกลาง ตำรวจที่กรมตำรวจสั่งให้มีหน้าที่รักษาความสงบเป็นกรณีพิเศษ

การสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

คดีอาชญากรรมเฉพาะทางมีผลกระทบต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ แต่ที่ผ่านมาพบว่าระบบการสืบสวนสอบสวนเดิมไม่สามารถแก้ไขปัญหาความบกพร่องในการรวบรวมพยานหลักฐานในคดีบางประเภทได้ วิธีการสืบสวนที่บัญญัติไว้ยังไม่เอื้ออำนวยต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานที่ซับซ้อน ทั้งที่สังคมและปัญหาอาชญากรรมได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปในแบบต่าง ๆ มากมาย ส่งผลให้อาชญากรรมเกิดการเปลี่ยนแปลงและมีการพัฒนารูปแบบ ซึ่งการควบคุมอาชญากรรมเฉพาะทางเหล่านี้กระบวนการยุติธรรมปกติมักไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง จำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและมาตรการทางกฎหมายเป็นพิเศษตลอดจนความร่วมมือและการประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อสืบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานโดยวิธีพิเศษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบังคับใช้กฎหมาย ลดความยุ่งยากในการตรวจพิสูจน์ความผิดให้ปราศจากข้อสงสัย

นิติวิทยาศาสตร์กับการสืบสวนสอบสวน

ความหมายของนิติวิทยาศาสตร์

นิติวิทยาศาสตร์ (Forensic Science) คือ การนำวิทยาศาสตร์ทุกสาขามาประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์แห่งกฎหมาย ทั้งประโยชน์ทางนิติบัญญัติในเรื่องการออกกฎหมาย และประโยชน์ของการคลี่คลายปัญหาและการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดีความเพื่อผลในการบังคับใช้กฎหมายและการลงโทษ (แจ่มสุวรรณวงศ์, 2009)

ประเภทของนิติวิทยาศาสตร์

นิติวิทยาศาสตร์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. นิติวิทยาศาสตร์ที่เป็นวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ได้แก่ วิชาพิสูจน์หลักฐาน (Criminalistics) รวมถึงการตรวจสถานที่เกิดเหตุและเก็บรวบรวมวัตถุพยานในสถานที่เกิดเหตุ
2. นิติวิทยาศาสตร์ที่เป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เป็นการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในสาขาต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรม นิติวิทยาศาสตร์ประเภทนี้ประกอบด้วยกันหลายสาขา เช่น นิติเวชศาสตร์ (Legal Medicine) นิติวิศวกรรมศาสตร์ (Forensic Engineering) นิติทันตวิทยา (Forensic Odontology) นิติมานุษยวิทยา (Forensic anthropology) เป็นต้น

โดยสรุป นิติวิทยาศาสตร์ (Forensic Science) ที่จะนำมาใช้ในงานสืบสวนสอบสวน ประกอบด้วย งานตรวจสถานที่เกิดเหตุ (Crime Scene Investigation) เก็บรวบรวม ถ่ายรูป นำส่ง วัตถุพยาน งานพิสูจน์หลักฐาน (Criminalistics) งานนิติเวชศาสตร์ (Forensic Medicine) งานนิติทันตวิทยา (Forensic Odontology) งานนิติจิตวิทยา (Forensic Psychiatry) งานนิติเภสัชวิทยา (Forensic Pharmacology) งานนิติมานุษยวิทยา (Forensic anthropology) งานนิติวิศวกรรมศาสตร์ (Forensic Engineering) งานนิติกีฏวิทยา (Forensic Entomology) งานดังกล่าวเป็นงานที่สามารถบอกได้ว่ามีความผิดเกิดขึ้นแล้ว เกิดขึ้นอย่างไร เพราะเหตุใด ใครเป็นผู้กระทำผิด มีร่องรอยวัตถุพยานที่จะใช้ยืนยันการกระทำผิด และยืนยันตัวผู้กระทำผิดอะไรบ้างมาน้อยเพียงใด ทำให้การสืบสวนสอบสวนมีคุณภาพ จับคนร้ายได้เร็วขึ้นและสามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้เสียหายและผู้ต้องหาได้เป็นอย่างมาก

วิธีการสืบสวน

การสืบสวนก่อนเกิดเหตุเพื่อติดตามบุคคลที่เป็นเป้าหมาย หรือการสืบสวนหลังเกิดเหตุเพื่อติดตามบุคคลผู้ต้องสงสัยที่น่าจะกระทำความผิด หรือคนร้ายที่หลบหนี มีหลักการดังนี้

1. วิธีการสืบสวนโดยใช้ผู้สืบสวน คือการมอบหมายหรือการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานฝ่ายปกครองที่มีอำนาจในการสืบสวน ทำการสืบสวนด้วยตนเอง ซึ่งมักจะเรียกกันว่า นักสืบ ซึ่งอาจแยกวิธีการสืบสวน โดยผู้สืบสวนดังนี้ ใฝ่จุดและการสะกดรอย เข้าเกลียว นกต่อ ตกเบ็ดหรือล่อเหยื่อ
2. วิธีการสืบสวนโดยใช้วิทยาการ คือการนำความรู้ทางวิทยาการตำรวจมาใช้ในการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการเชื่อมโยงให้ได้ข้อเท็จจริงในการกระทำผิด หรือยืนยันการกระทำผิด ในการดำเนินคดีเพื่อให้ศาลลงโทษ ได้แก่ การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การเก็บรวบรวมวัตถุพยาน และการบันทึกภาพ การตรวจพิสูจน์ของกลาง การชันสูตรศพ หรือนิติเวชศาสตร์ การทะเบียนประวัติอาชญากร
3. วิธีการสืบสวนโดยใช้เทคโนโลยี คือการนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการสืบสวน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน เพื่อทราบรายละเอียดในการกระทำความผิด ได้แก่ การใช้เครื่องจับเท็จ การใช้เครื่องดักฟังเสียง การใช้เครื่องพิสูจน์เสียง การใช้กล้องโทรทัศน์หรือ กล้องถ่ายภาพประสิทธิภาพสูง

กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

ประวัติกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

กิจการตำรวจของประเทศไทย มีหลักฐานน่าเชื่อถือว่าเริ่มมีตั้งแต่สมัยสุโขทัย โดยมีการพัฒนาเรื่อยมาจากอยุธยาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ การปรับปรุงกิจการตำรวจครั้งใหญ่ครั้งหนึ่งเกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ.2475 โดยมีการรวมตำรวจภูธรและตำรวจภูบาลเข้าด้วยกันเป็นกรมตำรวจอยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ต่อมาเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2484 ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการสำนักงาน และกรมในกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2484 ตราไว้ ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2484 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา 48 ร.จ.194 ตอนที่ 11 ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2484) จัดตั้ง “กองสอบสวนกลาง” ขึ้น ทำให้วันที่ 11 กุมภาพันธ์ เป็นวันสถาปนากองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางจวบจนถึงปัจจุบัน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้ทวีความสำคัญและมีการพัฒนาเรื่องมา จากเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2484 ที่แบ่งหน่วยงานภายในออกเป็น 3 กองกำกับการ คือ 1. กองกำกับการที่รับผิดชอบงานค้นคว้าสมุฏฐานของการประทุษร้าย 2. กองกำกับการที่รับผิดชอบงานทะเบียน และ 3. กองกำกับการที่รับผิดชอบงานวิชาการตำรวจ ในวันที่ 24 สิงหาคม 2494 ตามพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการกรมตำรวจในกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2491 ได้ยกฐานะกองสอบสวนกลางขึ้นเป็น “กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง” แบ่งหน่วยงานภายในออกเป็น 4 กองบังคับการ คือ 1. กองพิเศษ รับผิดชอบงานด้านทะเบียนและพิมพ์ลายนิ้วมือ พิสูจน์หลักฐาน บันทึกลงและแผนประทุษกรรม สถิติคดีอาญา และพิพิธภัณฑ์ทางคดี 2. กองทะเบียน รับผิดชอบงานด้านควบคุมโรงรับจำนำ อาวุธปืน รถยนต์ ล้อเลื่อน เอกสารหนังสือพิมพ์ ควบคุมภาพยนตร์ ควบคุมโรงแรม เด็ก โสเภณี การพนัน และเรียไร 3. กองตำรวจสันติบาล และ 4. กองปราบปราม ด้วยลักษณะของอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไปและความต้องการหน่วยตำรวจที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางมากขึ้น ทำให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้ขยายหน่วยงานในระดับกองบังคับการเรื่อยมา จนกระทั่งปี 2552 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน และกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทำให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางมีหน่วยงานระดับกองบังคับการจำนวน 12 กองบังคับการ (กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง, 2562)

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมหลักขององค์กร ประชญา

วิสัยทัศน์ เป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายเฉพาะทาง สนับสนุน ถ่วงดุลและเป็นผู้นำด้านการบังคับใช้กฎหมาย

พันธกิจ ถวายความปลอดภัยแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์อย่างสูงสุด ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเฉพาะด้าน ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ อาชญากรรมที่จำเป็นต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ปกป้องรักษาผลประโยชน์ของรัฐและประชาชน อาชญากรรมที่ต่างประเทศให้ความสำคัญ ให้บริการแก่ประชาชนอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนตามหลักนิติธรรม รักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน สนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น งานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ค่านิยมหลักขององค์กร SMART

Specific มีความเฉพาะเจาะจง **ทำงานเฉพาะทาง** **Measurable** สามารถวัดได้ **Achievable** สามารถปฏิบัติได้อย่างประสบผลสำเร็จ **Reasonable/Realistic** มีเหตุมีผล สมเหตุสมผล และมีความเป็นไปได้ **Time Constrained** มีกรอบเวลาในการปฏิบัติ และทำสำเร็จในกรอบเวลา เน้นหลัก 3T **Team + Tools + Training**

ปรัชญา รู้จักคิด ขยันทำงาน บริการด้วยใจ แก้ไขปัญหาชุมชน

หน่วยงานในสังกัด กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง แบ่งเป็นดังต่อไปนี้

1. กองบังคับการอำนวยการ ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ 1 งานธุรการกำลังพล ฝ่ายอำนวยการ 2 งานการข่าวและงานความมั่นคง ฝ่ายอำนวยการ 3 งานยุทธศาสตร์ แผนงานโครงการ งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายอำนวยการ 4 งานส่งกำลังบำรุง ฝ่ายอำนวยการ 5 งานป้องกันอาชญากรรมและกิจการพิเศษ ฝ่ายอำนวยการ 6 งานงบประมาณ งานการเงินและบัญชี ฝ่ายอำนวยการ 7 งานด้านคดี งานนิติการ งานวินัย งานรับเรื่องราวร้องทุกข์และสืบสวนข้อเท็จจริง รวมถึงงานตรวจสำนวนการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา ฝ่ายอำนวยการ 8 งานกิจการต่างประเทศ ฝ่ายอำนวยการ 9 งานเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ฝ่ายอำนวยการ 10 งานศึกษาอบรม

2. กองบังคับการปราบปราม ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1-6 มีหน้าที่รับผิดชอบในการถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ รักษาความสงบเรียบร้อย สืบสวนสอบสวน ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม รวมทั้งป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่ต้องใช้กำลังเสริมจำนวนมาก สนับสนุนการป้องกันปราบปรามการก่อการจลาจลและการควบคุมฝูงชน ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ผู้มีอิทธิพล มือปืนรับจ้าง อาวุธสงคราม และความผิดที่มีโทษทางอาญาในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กองกำกับการ ปฏิบัติการพิเศษ กลุ่มงานสอบสวน มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สืบสวนสอบสวนการกระทำผิดที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ผู้มีอิทธิพล มือปืนรับจ้าง อาวุธสงคราม และความผิดที่มีโทษทางอาญาทั่วราชอาณาจักร

3. กองบังคับการตำรวจทางหลวง ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1-8 มีหน้าที่รับผิดชอบในการถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชาคณะตุกะ รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ปฏิบัติงานตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาบนทางหลวง และทางพิเศษต่าง ๆ อำนวยความสะดวก ให้บริการและจัดการจราจรบนทางหลวงและทางพิเศษต่าง ๆ สถานีตำรวจทางหลวง กลุ่มงานถวายความปลอดภัย มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการอำนวยการและ สนับสนุนถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการ แทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชาคณะตุกะ ในการเสด็จแปร พระราชฐานประทับแรม ณ พระตำหนักส่วนภูมิภาค และกรณีเสด็จพระราชดำเนินหรือเดินทางโดย รถยนต์ในการปฏิบัติพระราชกรณียกิจหรือภารกิจนอกเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มงานสอบสวน มี หน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมาย อื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาและจราจรบนทางหลวงและทางหลวงพิเศษ ตามที่สำนักงานตำรวจ แห่งชาติประกาศกำหนด

4. กองบังคับการตำรวจรถไฟ ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1-5 มี หน้าที่รับผิดชอบในการถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชาคณะตุกะ รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ปฏิบัติงานตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญา และ ความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับรถไฟ ขบวนรถไฟพา แนวเขตเส้นทางรถไฟและเขตพื้นที่สถานีรถไฟ รถไฟฟ้า ในเขตพื้นที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย แต่ละกองกำกับการแบ่งออกเป็นสถานีตำรวจ รถไฟ โดยปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้ สถานีตำรวจรถไฟ มีหน้าที่รับผิดชอบในการถวายความปลอดภัยสำหรับ องค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชาคณะตุกะ รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและ

ตามกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาอื่น ๆ รักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของการรถไฟแห่งประเทศไทยและพื้นที่สถานีรถไฟ

5. กองบังคับการตำรวจน้ำ ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1 มีหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สืบสวนการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และตามกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญา ตลอดจนค้นหาและช่วยเหลือเรือ อากาศยาน และผู้ประสบภัยทางน้ำ จัดกำลังเข้าร่วมปฏิบัติการทางเรือ เตรียมความพร้อมและซ่อมบำรุงเรือตรวจการณ์ เครื่องยนต์ ระบบขับเคลื่อน เครื่องมือสื่อสาร เครื่องมือเดินเรือ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงอุปกรณ์ประจำเรือ กองกำกับการ 2 มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ บริเวณที่ประทับ ในการปฏิบัติพระราชกรณียกิจ รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของกองตำรวจน้ำ การปฏิบัติการใต้น้ำเพื่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญา การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเล การต่อต้านการก่อการร้ายทางทะเล การค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางน้ำ ผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ และปฏิบัติการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยร่วมกับกำลังทางเรือ สำรวจและค้นหาของกลางหรือสิ่งผิดกฎหมายใต้น้ำ งานด้านเวชศาสตร์ใต้น้ำและพยาบาล การฝึกอบรมข้าราชการตำรวจให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานใต้น้ำ การให้ความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางน้ำแก่หน่วยงานอื่นและประชาชน กองกำกับการ 3 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทางเรือป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาในน่านน้ำไทย การส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวี และควบคุม ดูแล รักษา ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม งานความมั่นคงของชาติทางทะเล การรักษาความปลอดภัยทางน้ำ การให้ความปลอดภัยในการเดินเรือและฐานขุดเจาะปิโตรเลียมในทะเล และอื่น ๆ ให้เป็นไปตามกติกาสงครามการทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO) การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางทะเล การกำหนดยุทธการทางเรือในการปฏิบัติงานทางเรือของกองบังคับการตำรวจน้ำ เพื่อการฝึกซ้อม/ผสมทางทะเลระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศ การพัฒนาปรับปรุงบุคลากรและวิทยาการทางเรือในสาขาต่าง ๆ กองกำกับการ 4-11 มีหน้าที่รับผิดชอบในการถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญา สืบสวนการ

กระทำผิดที่มีโทษทางอาญาที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ตลอดจนค้นหาและช่วยเหลือเรือ อากาศยาน และผู้ประสบภัยทางน้ำ บังคับใช้กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ หรืออนุสัญญาระหว่างประเทศ เกี่ยวกับกิจการพาณิชย์ การค้า ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความมั่นคงของรัฐ สิ่งแวดล้อม ที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน หรือนำมาบังคับใช้เพื่อรักษาทรัพยากรและผลประโยชน์ของชาติในส่วนที่เกี่ยวข้อง สถานีตำรวจน้ำ มีหน้าที่รับผิดชอบป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สืบสวนการกระทำผิดที่มีโทษทางอาญาที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ และซ่อมบำรุงเรือตรวจการณ์เบื้องต้น ตลอดจนค้นหาและช่วยเหลือเรือ อากาศยาน และผู้ประสบภัยทางน้ำ ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ กลุ่มงานเรือตรวจการณ์ขนาด 110 – 180 ฟุต มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ รักษาความปลอดภัยทางน้ำบุคคลสำคัญ ทำหน้าที่เป็นเรือราชพาหนะตรวจป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายในน่านน้ำไทยและเขตอำนาจรัฐทางทะเลลาดตระเวน ค้นหาและช่วยเหลือเรือ อากาศยาน และผู้ประสบภัยทางทะเล รักษาผลประโยชน์ของชาติในน่านน้ำไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณชายแดนทางทะเล บังคับใช้กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ หรืออนุสัญญา ระหว่างประเทศเกี่ยวกับกิจการพาณิชย์ การค้า ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความมั่นคงของรัฐ สิ่งแวดล้อม ที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน

6. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1 – 6 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณา ความอาญาและตามกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มงานสอบสวน มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญาและตาม กฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือการกระทำผิดทาง อาญาตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องทั่วราชอาณาจักร

7. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1- 6 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบ เรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตาม กฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญาและตามกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ รวมทั้งความผิดเกี่ยวกับแรงงานและตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ กลุ่มงาน สอบสวน มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา สืบสวนการกระทำ ผิดที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ รวมทั้งความผิดเกี่ยวกับแรงงานทั่วราชอาณาจักร

8. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1 - 2 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวกับภาษีทุกประเภท สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับภาษีทุกประเภท และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กองกำกับการ 3 - 4 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กองกำกับการ 5 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการเงินการธนาคารทุกประเภท สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการเงินการธนาคารทุกประเภท และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กลุ่มงานสอบสวน มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา สืบสวนการกระทำผิดที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ รวมทั้งความผิดเกี่ยวกับแรงงานทั่วราชอาณาจักร

9. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1 - 6 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเกี่ยวกับการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือการทุจริตในวงราชการ และความผิดว่าด้วยการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐหรือในวงราชการ สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และตามกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ กลุ่มงานสอบสวน มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา สืบสวนการกระทำผิดที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือการทุจริตในวงราชการ และความผิดว่าด้วยการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐหรือในวงราชการ รวมทั้งความผิดเกี่ยวกับแรงงานทั่วราชอาณาจักร

10. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1 - 2 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญาและตามกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค กองกำกับการ 3 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา

และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กองกำกับการ 4 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวกับอาหารและยา สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับอาหารและยา และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กลุ่มงานสอบสวน มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา สืบสวนการกระทำผิดที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม อาหารและยา และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

11. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์โดยมีเป้าหมายของการกระทำความผิดเป็นความลับของระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ การใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ ตลอดจนความมั่นคงหรือเสถียรภาพของระบบคอมพิวเตอร์ และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กองกำกับการ 2 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ใช้อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน โดยมีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ เป็นเครื่องมือหลักในการกระทำความผิด และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กองกำกับการ 3 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี สืบสวนสอบสวน ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ระบุว่าเป็นความผิดในกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ หรือการเข้า เผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดอาญา และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กลุ่มงานสนับสนุนคดีเทคโนโลยี มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการสนับสนุนการปฏิบัติงานและสืบสวนคดีเกี่ยวกับความผิดทางอาชญากรรมทางเทคโนโลยี กลุ่มงานสอบสวน มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา สืบสวนการกระทำผิดที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ที่มุ่งกระทำความผิดเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ตกเป็นเป้าหมายของการกระทำความผิด หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือหลักในการกระทำความผิด หรือเกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือเผยแพร่ข้อมูลที่ระบุว่าเป็นความผิดใน

กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

12. กองบังคับการตำรวจมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ 904 ประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ กองกำกับการ 1 – 6 กองกำกับการวิเคราะห์ข่าวและเครื่องมือพิเศษ กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ กองกำกับการสายตรวจ กองบังคับการตำรวจมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ ๙๐๔ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ผู้แทนพระองค์ ซึ่งเป็นพระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และบุคคลที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับเป็นพระราชาอาคันตุกะ ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและการถวายพระเกียรติต่อพระองค์หรือบุคคลที่ต้องมีการถวายความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัยในขณะที่เสด็จไปหรือไปยังที่ใด รวมตลอดถึงการรักษาความปลอดภัยของยานพาหนะ และสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติภารกิจตามพระราชประสงค์ ประสานการปฏิบัติกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการถวายความปลอดภัย การตรวจพื้นที่เพื่อเตรียมการรับเสด็จ ขบวนเสด็จ เส้นทางเสด็จ และที่หมายเสด็จ ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญา ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านการข่าวของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีพฤติการณ์เป็นภัยต่อความมั่นคงและองค์พระมหากษัตริย์ ปฏิบัติการทางยุทธวิธีและเครื่องมือพิเศษให้กับหน่วยปฏิบัติต่าง ๆ และสนับสนุนการปฏิบัติในการปราบปรามอาชญากรรมของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ปฏิบัติงานด้านรถวิทยุสายตรวจมีหน้าที่ตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อยทั่วประเทศ งานสื่อสารและศูนย์วิทยุสนับสนุนการปฏิบัติงานของรถวิทยุสายตรวจ งานรับแจ้งเหตุและเบาะแสทางโทรศัพท์และทางไปรษณีย์ ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือ ที่ได้รับมอบหมาย”

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(Keeratithammakrit, 2009) ได้ศึกษาถึง “การบูรณาการองค์ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์กับการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ” วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาการนำองค์ความรู้ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยทำการศึกษาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสืบสวนสอบสวนในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล จำนวน 198 นาย ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งทดสอบตัวแปรที่สามารถเป็นตัวทำนายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล, ความรู้ความเข้าใจในงานนิติวิทยาศาสตร์, การนำนิติวิทยาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้กับการสืบสวนสอบสวนรวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการประสานงานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลข คณิต การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และ

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของ สำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์โดยใช้ multiple regression พบว่าตัวแปรที่สามารถเป็นตัวทำนายการนำองค์ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นส่งผลให้การนำไปใช้เพิ่มขึ้น และเมื่อมีปัญหาและอุปสรรคเพิ่มขึ้น ย่อมส่งผลให้การนำไปใช้ลดลง โดยผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานด้านนิติวิทยาศาสตร์ให้สอดคล้องกับการสืบสวนสอบสวนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อกระบวนการยุติธรรม

(สิทธิอาษา, 2554) ได้ศึกษาเรื่อง “แนวทางการปฏิบัติงานทางคดีโดยใช้กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย ศึกษากรณีคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร” จากการศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานและปัญหาจากการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับงาน นิติวิทยาศาสตร์ของผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ชนิดเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะการปฏิบัติงานปัญหา และอุปสรรคจากการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับงานนิติวิทยาศาสตร์ของผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร โดยการสัมภาษณ์ข้อมูลจากวิชาชีพต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานนิติวิทยาศาสตร์ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.เมืองสมุทรสาคร 1 คน เจ้าหน้าที่ตำรวจพิสูจน์หลักฐาน 1 คน ทนายความ 2 คน แพทย์นิติเวช 1 คน นักสังคมสงเคราะห์ 1 คน มูลนิธิการกุศลสมุทรสาคร 1 คน และมูลนิธิเครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน 1 คน จำนวนรวมทั้งหมด 8 คน และใช้แบบสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดตามสมมติฐานแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ประกอบกับแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับงานนิติวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านมุมมองเกี่ยวกับงานนิติวิทยาศาสตร์ ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและรับรู้ถึงความสำคัญของงานนิติวิทยาศาสตร์ในการเป็นหลักฐานสำคัญในการพิสูจน์ถึงข้อเท็จจริงเพื่อนำคนผิดมาลงโทษได้ ด้านบทบาทของการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับงานนิติศาสตร์จำแนกการมีส่วนร่วมได้ 3 ระดับคือ 1. การมีส่วนร่วมโดยตรงในการเป็นผู้ใช้กระบวนการทางนิติศาสตร์เพื่อมาพิสูจน์หลักฐานที่ค้นพบ 2. การมีส่วนร่วมในที่เกิดเหตุ แต่ไม่ได้เป็นผู้พิสูจน์หลักฐานต่างๆด้วยตนเองและ 3. ผู้ร่วมใช้ประโยชน์จากผลการพิสูจน์หลักฐาน นอกจากนี้ยังไม่พบปัญหาของงานนิติวิทยาศาสตร์ในการปฏิบัติงาน แต่พบปัญหาอื่นๆเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานได้แก่ ปัญหาแรงงานต่างชาตินำเข้าอย่างผิดกฎหมาย ปัญหาจากการสื่อสาร การขาดความพร้อมของข้อมูลแวดล้อม การขาดความรู้เกี่ยวกับงานนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่และ การที่ประชาชนไม่ตระหนักถึงความสำคัญของงานนิติวิทยาศาสตร์

(สุวรรณมฤติ, 2556) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาระบบงานและส่งเสริมความเชื่อมั่นต่อการตรวจพิสูจน์เอกสารและการปลอมแปลง : ศึกษาเฉพาะกรณี พนักงานสอบสวน ที่เข้า

รับการฝึกอบรมในหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิรุ่นที่ 1” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นของพนักงานสอบสวนที่มีต่องานตรวจพิสูจน์เอกสารของผู้เชี่ยวชาญ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการตรวจพิสูจน์เอกสารและการปลอมแปลงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในงานด้านการสอบสวนของพนักงานสอบสวนและแสวงหาแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ผลการปฏิบัติงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ พนักงานสอบสวนที่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิรุ่นที่ 1 จำนวน 225 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกพนักงานสอบสวนและผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจพิสูจน์เอกสาร จำนวน 10 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 36-45 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีชั้นยศพันตำรวจโท จากการศึกษาความเชื่อมั่นของพนักงานสอบสวนที่มีต่องานตรวจพิสูจน์พยานเอกสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย ในเรื่องความเชื่อมั่นต่อผลการตรวจพิสูจน์พยานเอกสารจากผู้ชำนาญหรือผู้เชี่ยวชาญ และมีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องที่ว่า ผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานด้านตรวจพิสูจน์เอกสาร ควรจะเป็นข้าราชการ พลเรือน เช่น สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม ปัญหาและอุปสรรคในงานของนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจไทย ส่วนใหญ่เป็นปัญหาทางด้านบุคลากร เช่น ปัญหาการขาดแคลนผู้ชำนาญในการตรวจพิสูจน์ทุกสาขา ปัญหาการอบรมให้ความรู้ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์กับพนักงานสืบสวนสอบสวนและปัญหาในการจัดซื้อจัดหาเครื่องมือวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในการตรวจพิสูจน์

(เฉลียวลาภ, 2557) ได้ศึกษาถึงเรื่องการนำความรู้นิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในงานด้านประกันชีวิตของเจ้าหน้าที่สินไหม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้นิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาสินไหม ความคิดเห็นในการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่เจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาสินไหมสามารถนำไปปฏิบัติงาน และศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการติดต่อประสานงานของผู้พิจารณาสินไหมกับเจ้าหน้าที่ด้านนิติวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาสินไหม 110 คน จากบริษัทประกันชีวิตต่างๆ โดยทำแบบสอบถาม 100 คน เพื่อศึกษาระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ และแบบสัมภาษณ์ 10 คน เพื่อสอบถามความคิดเห็นในการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่เจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาสินไหมสามารถนำไปปฏิบัติงานได้ วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) บรรยายข้อมูลในรูปแบบร้อยละ ค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรส่วนบุคคลกับคะแนนความรู้ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA)

(สุวรรณชาติศรี, 2554) ได้ศึกษาเรื่องพยาบาลในแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินจัดเป็นบุคคลแรกสัมผัสกับผู้ป่วยคดี โดยมีหน้าที่หลักคือ บันทึกประวัติผู้ป่วยคดี อาการและลักษณะบาดแผล รวมไปถึงการเก็บวัตถุพยานทางนิติเวช อาทิเช่น ตัวอย่างเลือด ปัสสาวะ อุจจาระ เป็นต้น เพื่อส่งตรวจวัตถุพยานทางชีวภาพไปยังห้องปฏิบัติการต่อไป วัตถุพยานที่ตรวจพบส่วนใหญ่มักเป็นเสื้อผ้าและวัสดุชิ้น

เล็ก ๆ อื่น ๆ ที่ติดมากับบาดแผล ซึ่งต้องนำส่งอย่างเหมาะสมตามหลักการการเก็บรักษาวัตถุพยาน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจของพยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกเวชกรรมฉุกเฉินและอุบัติเหตุของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าเกี่ยวกับหลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ โดยการตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์จากพยาบาลผู้ปฏิบัติงานในแผนกดังกล่าว ในช่วงเดือนกรกฎาคม - พฤศจิกายน 2558 จำนวน 31 คน และจากผลการศึกษาพบว่าพยาบาลมีความรู้ความเข้าใจในหลักปฏิบัติทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับดี ($X = 19.097$, $SD = 1.445$) และจากการเปรียบเทียบตามความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจเกี่ยวกับหลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ด้วยวิธี t-test พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของพยาบาลที่ได้รับการฝึกอบรมและที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} < 0.05$) นอกจากนี้พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจเกี่ยวกับหลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ของพยาบาลไม่ความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่ที่พบคือ ขาดแคลนบุคลากรในการให้ความรู้และคำปรึกษาทางด้านนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 74.2 (23 คน) และอาสาสมัครที่นำส่งผู้ป่วยทำให้เกิดบาดแผลเพิ่มเติม ทำให้หลักฐานสูญหายและถูกทำลายโดยคาดไม่ถึง คิดเป็นร้อยละ 58 (18 คน) ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามยังให้คำแนะนำว่าโรงพยาบาลควรให้ความสำคัญและสนับสนุนงานทางด้านนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ โดยการจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้และเพิ่มทักษะทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์ของพยาบาลวิชาชีพ เพิ่มบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของพนักงานสอบสวน” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้แบบสอบถามและการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality research) โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก เพื่อศึกษาถึงการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวนที่มีการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ รวมทั้งศึกษาถึงปัจจัยปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานเพื่อศึกษาหาแนวทางการแก้ไขและพัฒนาทางด้านอาชญากรรมเฉพาะทางของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย คือ เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง 9 กองบังคับการ จำนวนประชากร 516 คน ทั้งนี้ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากวิธีของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) และสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจำนวน 5 คน

สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากวิธีของทาโร่ ยามาเน่ มีดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (0.05)

N หมายถึง ขนาดของประชากรเป้าหมาย

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าสูตร} \quad n &= \frac{516}{1+516(0.05)^2} \\ &= 225.3 \approx 225 \end{aligned}$$

ในการศึกษาพบว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บจริงมีจำนวนทั้งสิ้น 225 คน จากนั้นใช้วิธีการเทียบสัดส่วนของแต่ละกองบังคับการ เพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกองบังคับการ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบสัดส่วนและขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมาย	เจ้าหน้าที่ ที่ทำงานด้าน สืบสวนสอบสวน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (คน)
กองบังคับการปราบปราม (บก.ป.)	96	42
กองบังคับการตำรวจทางหลวง (บก.ทล.)	26	11
กองบังคับการตำรวจรถไฟ (บก.รฟ.)	59	26
กองบังคับการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (บก.ปทส.)	44	20
กองบังคับการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.)	49	21
กองบังคับการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (บก.ปอศ.)	93	40
กองบังคับการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติ ชอบในวงราชการ (บก.ปปป.)	51	22
กองบังคับการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.)	39	17
กองบังคับการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทาง เทคโนโลยี (บก.ปอท.)	59	26
รวม	516	225

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร คือ เจ้าหน้าที่ ที่ทำงานด้านสืบสวน สอบสวน ของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ซึ่งมีจำนวน 516 คน จาก 9 กองบังคับการ จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 225 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เจาะลึกในการวิจัย

2.1.2 กำหนดขอบเขตเนื้อหาของคำถามเพื่อให้ครอบคลุมตัวแปรต่าง ๆ ที่จะทำการศึกษา สำหรับแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามระบุข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นยศ หน่วยงานในสังกัด อายุราชการ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ หลักสูตรที่เคยฝึกอบรม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวน ที่มีต่องานด้านการสืบสวนคดีอาชญากรรม มีลักษณะเป็นคำถามเลือกตอบ 2 ตัวเลือกจำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์ มีลักษณะเป็นการแสดงความคิดเห็น 3 ตัวเลือก จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 4 คำถามแสดงความคิดเห็นของตำรวจเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานทางด้านอาชญากรรมเฉพาะทางและนิติวิทยาศาสตร์เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับงานนิติวิทยาศาสตร์ การพิสูจน์หลักฐาน การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การสืบสวนสอบสวน ระเบียบข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน และนโยบายการปฏิบัติราชการของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง โดยศึกษาค้นคว้าจากระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกฎหมาย บทความ งานวิจัย หนังสือวารสาร ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

สำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้วิจัยจะใช้แบบสัมภาษณ์ที่ลักษณะของข้อความปลายเปิด คำถามในแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวมีความละเอียด เจาะลึกครอบคลุมในประเด็นความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง ในแง่ของบทบาทในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับคดี รูปแบบวิธีการที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานในการสืบสวน หรือการปฏิบัติในคดีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติชีวิต ประวัติการทำงาน เพื่อนำมาอธิบายในภาพรวมและเพื่อเสริมผลการศึกษาวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1 การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Study) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา เอกสารจากทางราชการและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องอันเป็นการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อต้องการทราบข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ ที่ครอบคลุมครบถ้วน ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ให้สมบูรณ์

3.2 การศึกษาวิจัยภาคสนาม โดยลักษณะของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่สืบสวน สอบสวน โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบตามวิธีการวิจัยไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เพื่อศึกษาแง่มุมต่าง ๆ ในเรื่องดังกล่าวให้ได้ข้อมูลมาเสริมในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง จำนวน 225 ฉบับ ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package For The Social Science – SPSS) เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยดังนี้

4.1 การวิเคราะห์เพื่อแสดงถึงข้อมูลภูมิหลังของประชากรตัวอย่าง โดยวิธีการทางสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อบรรยายลักษณะทั่วไปและเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบและดูการกระจายของข้อมูล โดยนำเสนอในรูปของตารางแจกแจงความถี่

4.2 การวิเคราะห์เพื่อแสดงถึงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ที่มีต่อ งานด้านการสืบสวนคดีอาชญากรรมและความคิดเห็นของกลุ่มประชากรตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาและ อุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์ โดยวิธีการทางสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 การวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรส่วนบุคคลกับคะแนนระดับความรู้ ความเข้าใจทางด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียว (one way ANOVA)

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ด้านอาชญากรรมเฉพาะทางและ ข้อเสนอแนะ ปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานทางด้าน อาชญากรรมเฉพาะทางและนิติวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถาม และข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ นำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวมสรุปเป็นข้อๆ และบรรยายเชิงพรรณนา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดีอาชญากรรม เฉพาะทางของพนักงานสอบสวน” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวน สอบสวน ของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง จำนวน 225 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality research) โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In – Depth Interview) เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวน จำนวน 5 คน แล้วเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัย เรื่อง ความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของพนักงานสอบสวน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 225 ชุด และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก มาทำการวิเคราะห์ โดยผลการศึกษาจะเรียนเป็นลำดับตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นยศ หน่วยงานในสังกัด อายุราชการ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์
2. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวน
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรส่วนบุคคลกับคะแนนระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวน
4. การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวน
5. การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านอาชญากรรมเฉพาะทาง และข้อเสนอแนะ ปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานทางด้านอาชญากรรมเฉพาะทางและนิติวิทยาศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง จำนวน 225 คน สามารถจำแนกตามตัวแปร ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	167	74.2
หญิง	58	25.8
รวม	225	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2 และเพศหญิง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
25-30 ปี	39	17.3
31-40 ปี	59	26.2
41-50 ปี	75	33.3
≥ 50 ปี	52	23.1
รวม	225	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 อายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และน้อยที่สุดคือมีอายุระหว่าง 25 – 30 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นยศ

ยศ	จำนวน	ร้อยละ
พ.ต.อ.	25	11.1
พ.ต.ท. - พ.ต.ต.	48	21.3
ร.ต.อ. - ร.ต.ต.	136	60.4
ด.ต. - ส.ต.ต.	16	7.1
รวม	225	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ส่วนใหญ่มียศระหว่าง ร.ต.อ. - ร.ต.ต. จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 รองลงมา

คือ มียศระหว่าง พ.ต.ท. - พ.ต.ต. จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และน้อยที่สุดคือ มียศระหว่าง ด.ต. - ส.ต.ต. จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน่วยงานในสังกัด

หน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
บก.ป.	42	18.7
บก.ทล.	11	4.9
บก.รฟ.	26	11.6
บก.ปทส.	20	8.9
บก.ปคม.	21	9.3
บก.ปอศ.	40	17.8
บก.ปปป.	22	9.8
บก.ปคบ.	17	7.6
บก.ปอท.	26	11.6
รวม	225	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ส่วนใหญ่มาจากบก.ป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 บก.ปอศ. จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 บก.รฟ.จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 บก.ปอท. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 บก.ปปป. จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 บก.ปคม. จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 บก.ปทส. จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 บก.ปคบ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 คน และน้อยที่สุดคือ บก.ทล. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	33	14.7
5 – 10 ปี	107	47.6
11 – 15 ปี	24	10.7
มากกว่า 15 ปี	61	27.1
รวม	225	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ส่วนใหญ่มีอายุราชการระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6

รองลงมาคือ มีอายุราชการมากกว่า 15 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 อายุราชการน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และน้อยที่สุดคือ มีอายุราชการระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	4.0
ปริญญาตรี	156	69.3
ปริญญาโท	60	26.7
ปริญญาเอก	0	0
รวม	225	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวน

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	60	26.7
5 – 10 ปี	143	63.6
11 – 15 ปี	22	9.8
มากกว่า 15 ปี	0	0
รวม	225	100.0

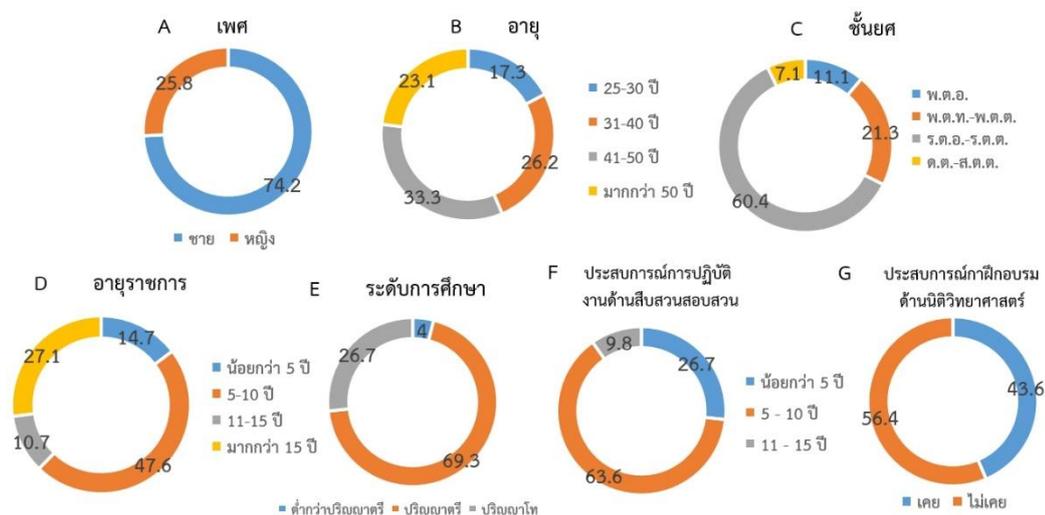
จากตารางที่ 8 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ มีอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และน้อยที่สุดคือ มีอายุราชการระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์

ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
เคย	98	43.6
ไม่เคย	127	56.4
รวม	225	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 และเคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 สำหรับหลักสูตรที่เคยฝึกอบรมได้แก่ โครงการฝึกอบรมผู้เข้าเผชิญเหตุคนแรก (First Responder), โครงการฝึกอบรมวิทยากรสำหรับการรวบรวมพยานหลักฐานในคดีอาชญากรรมสำคัญ, หลักสูตรการใช้เทคโนโลยีช่วยในการสืบสวนอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีด้วยโปรแกรม investigative analysis software (I2) และหลักสูตรสืบสวนคดีอาญา

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้าร่วมวิจัยมาสรุปในลักษณะกราฟวงกลมเพื่อเปรียบเทียบปริมาณให้เห็นชัดเจนได้ ดังรูป A-G ดังนี้

ภาพที่ 1 กราฟวงกลมแสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัย

: A แผนภาพสถานะทางเพศของผู้เข้าร่วมวิจัย B แผนภาพแสดงช่วงอายุของผู้เข้าร่วมวิจัย C แผนภาพแสดงระดับชั้นยศของผู้เข้าร่วมวิจัย D แผนภาพแสดงช่วงอายุราชการของผู้เข้าร่วมวิจัย E

แผนภาพแสดงระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมวิจัย F แผนภาพแสดงประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของผู้เข้าร่วมวิจัย และ G แผนภาพแสดงประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ของผู้เข้าร่วมวิจัย

สรุปข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ เพศชาย อายุ 41-50 ปี มีชั้นยศระหว่าง ร.ต.อ. - ร.ต.ต. ส่วนใหญ่มาจากบก.ป มีอายุราชการระหว่าง 5 – 10 ปี คุณวุฒิทางการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนระหว่าง 5 – 10 ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวน

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวน ได้กำหนดข้อคำถามให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ โดยตั้งเกณฑ์การให้คะแนนคือถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน โดยสรุปผลการวิเคราะห์ พบว่า

2.1 นิติวิทยาศาสตร์ เป็นการนำเอาวิชาความรู้ในทางด้านวิทยาศาสตร์ ในการเก็บและพิสูจน์หลักฐาน ตรวจร่างกายและวัตถุพยานเพื่อช่วยในการค้นหาความจริง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและดำเนินคดีทางกฎหมายเพื่อช่วยกระบวนการยุติธรรมในการพิสูจน์หลักฐานและชี้นำไปสู่ผู้กระทำความผิดอาญา พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75.1 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 24.9 ตอบผิด

2.2 Chain of Custody คือ ห่วงโซ่ของการเก็บพยานหลักฐาน ซึ่งพนักงาน สืบสวนสอบสวนจะต้องให้ความสำคัญกับห่วงโซ่ของการเก็บพยานหลักฐานนี้ เพื่อให้สภาพแวดล้อมของการสืบสวนหาพยานหลักฐานเป็นไปด้วยความรัดกุม พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 79.6 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 20.4 ตอบผิด

2.3 พยานหลักฐาน หมายถึง สิ่งใด ๆ ที่สามารถใช้พิสูจน์ได้ว่าการกระทำผิดเกิดขึ้น ใช้ออกได้ว่าใครเป็นผู้กระทำผิด และสามารถเชื่อมโยงผู้กระทำผิดเข้ากับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้ พยานหลักฐานจึงประกอบไปด้วย พยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 84.9 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 15.1 ตอบผิด

2.4 เมื่อได้รับแจ้งเหตุต้องรีบเดินทางไปถึงสถานที่เกิดเหตุโดยเร็วที่สุด เพราะถ้าปล่อยไว้นาน ร่องรอยพยานหลักฐานอาจถูกทำลาย สูญหายหรืออาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88.4 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 11.6 ตอบผิด

2.5 พยานวัตถุไม่จำเป็นต้องเป็นวัตถุสิ่งของที่สามารรถหยิบจับหรือมองเห็นได้เท่านั้น แต่หมายถึงทุกสิ่งที่เสนอต่อศาลเพื่อให้ศาลรับรู้ถึงสภาพความมีอยู่หรือความเป็นไปของสิ่งของ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 61.8 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 38.2 ตอบผิด

2.6 คนวิกลจริตไม่ว่าศาลจะสั่งให้เป็นผู้ไร้ความสามารถหรือไม่ก็ตาม ถ้าสามารถเข้าใจบางสิ่งบางอย่างที่เป็นประเด็นและอาจตอบคำถามที่เกี่ยวข้องได้ก็เป็นพยานได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80.0 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 20.0 ตอบผิด

2.7 การนำสืบว่า ข้อความที่สลักลงบนก้อนหินมีความหมายอย่างไร เป็นการนำสืบข้อความในก้อนหิน ในฐานะเป็นพยานวัตถุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 76.9 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 23.1 ตอบผิด

2.8 อาชญากรที่เป็นฝาแฝดสามารถตรวจพิสูจน์ DNA เพื่อยืนยันตัวบุคคลได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 61.3 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 38.7 ตอบผิด

2.9 ในกรณีที่พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์สามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่อาจทำให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้โดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานอื่นอีก พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 65.3 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 34.7 ตอบผิด

2.10 การตรวจค้นหาร่องรอยจะต้องกระทำแต่เฉพาะในพื้นที่ที่อาชญากรรมได้กระทำขึ้นเท่านั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 76.9 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 23.1 ตอบผิด

2.11 วัตถุพยานมีความน่าเชื่อถือมากกว่าประจักษ์พยาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 93.3 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 6.7 ตอบผิด

2.12 ถ้ามีผู้ต้องสงสัยหลายคนในคดีเดียวกัน ถ้าเป็นไปได้ควรสอบปากคำพร้อมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85.8 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 14.2 ตอบผิด

2.13 เมื่อมีอาชญากรรมเกิดขึ้น สิ่งแรกที่ต้องทำคืออนุญาตให้ผู้สื่อข่าวรายงานภาพของสถานที่เกิดเหตุนั้นเป็นหลักฐานและเพื่อให้ประชาสัมพันธ์หาผู้กระทำความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 95.6 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 4.4 ตอบผิด

2.14 ระบบ AFIS เป็นการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้งานร่วมกับหลักวิชาลายพิมพ์นิ้วมือ สามารถนำลายนิ้วมือที่ไม่สมบูรณ์มาหาจุดลักษณะสำคัญของลายเส้นมาค้นกับข้อมูลประวัติอาชญากรได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 86.7 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 13.3. ตอบผิด

2.15 บุคคลที่ทำการเก็บพยานหลักฐานนั้น จะต้องเป็นบุคคลที่กฎหมายให้อำนาจไว้ในการเข้าและเก็บพยานวัตถุต่าง ๆ ในสถานที่เกิดเหตุได้ตัวอย่างเช่น พนักงานสอบสวน, เป็นเจ้าหน้าที่กอง

พิสูจน์หลักฐานหรือเจ้าหน้าที่วิทยาการตำรวจ เป็นต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 86.2 ตอบถูก มีเพียงร้อยละ 13.8 ตอบผิด

จากนั้นได้นำคะแนนในเรื่องความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนของกลุ่มตัวอย่าง มารวมกันสร้างเป็นตัวแปรใหม่และจัดระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคือ ผู้มีคะแนนการตอบคำถามน้อยกว่า 12 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ระดับความรู้น้อย ผู้ที่มีคะแนนการตอบคำถามตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไป อยู่ในเกณฑ์ระดับความรู้มาก เนื่องจากอาชญากรรมในปัจจุบันมีความซับซ้อน เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้คะแนนความรู้ ตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไป มีระดับความรู้มาก (ร้อยละ 67) ที่เหลือได้คะแนนน้อยกว่า 12 คะแนน ซึ่งเป็นระดับความรู้น้อย (ร้อยละ 33) สำหรับคะแนนความรู้โดยเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 11.95 S.D เท่ากับ 1.49 ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวน

ความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวน	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. นิติวิทยาศาสตร์ เป็นการนำเอาวิชาความรู้ในทางด้านวิทยาศาสตร์ ในการเก็บและพิสูจน์หลักฐาน ตรวจร่างกาย และวัตถุพยานเพื่อช่วยในการค้นหาความจริง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวน และดำเนินคดีทางกฎหมายเพื่อช่วยกระบวนการยุติธรรมในการพิสูจน์หลักฐานและขึ้นไปสู่ผู้กระทำความผิดอาญา	169	75.1	56	24.9
2. Chain of Custody คือ ห่วงโซ่ของการเก็บพยานหลักฐาน ซึ่งพนักงาน สืบสวนสอบสวน จะต้องให้ความสำคัญกับห่วงโซ่ของการเก็บพยานหลักฐานนี้ เพื่อให้สภาพแวดล้อมของการสืบสวนหาพยานหลักฐานเป็นไปด้วยความรัดกุม	179	79.6	46	20.4

3. พยานหลักฐาน หมายถึง สิ่งใดๆ ที่สามารถใช้พิสูจน์ได้ว่า มีการกระทำผิดเกิดขึ้น ใช้บอกได้ว่าใครเป็นผู้กระทำผิด และสามารถเชื่อมโยงผู้กระทำผิดเข้ากับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้ พยานหลักฐานจึงประกอบไปด้วย พยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ	191	84.9	34	15.1
4. เมื่อได้รับแจ้งเหตุต้องรีบเดินทางไปถึงสถานที่เกิดเหตุ โดยเร็วที่สุด เพราะถ้าปล่อยไว้เนิ่นนาน ร่องรอย พยานหลักฐานอาจถูกทำลาย สูญหายหรืออาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพ	199	88.4	26	11.6
5. พยานวัตถุไม่จำเป็นต้องเป็นวัตถุสิ่งของที่สมารถหยิบจับ หรือมองเห็นได้เท่านั้น แต่หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เสนอต่อศาล เพื่อให้ศาลรับรู้ถึงสภาพความมีอยู่หรือความเป็นไปของสิ่งของ	139	61.8	86	38.2
6. คนวิกลจริตไม่ว่าศาลจะสั่งให้เป็นผู้ไร้ความสามารถหรือไม่ก็ตาม ถ้าสามารถเข้าใจบางสิ่งบางอย่างที่เป็นประเด็นและอาจตอบคำถามที่เกี่ยวข้องได้ก็เป็นพยานได้	180	80.0	45	20.0
7. การนำสืบว่า ข้อความที่สลักลงบนก้อนหินมีความหมายอย่างไร เป็นการนำสืบข้อความในก้อนหิน ในฐานะเป็นพยานวัตถุ	173	76.9	52	23.1
8. อาชญากรที่เป็นฝาแฝดสามารถตรวจพิสูจน์ DNA เพื่อ ยืนยันตัวบุคคลได้	138	61.3	87	38.7
9. ในกรณีที่พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์สามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่อาจทำให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้โดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานอื่นอีก	147	65.3	78	34.7
10. การตรวจค้นหาร่องรอยจะต้องกระทำแต่เฉพาะในพื้นที่ที่อาชญากรรมได้กระทำขึ้นเท่านั้น	173	76.9	52	23.1

11. วัตถุประสงค์มีความน่าเชื่อถือมากกว่าประจักษ์พยาน	210	93.3	15	6.7
12. ถ้ามีผู้ต้องสงสัยหลายคนในคดีเดียวกัน ถ้าเป็นไปได้ควรสอบปากคำพร้อมกัน	193	85.8	32	14.2
13. เมื่อมีอาชญากรรมเกิดขึ้น สิ่งแรกที่ต้องทำคืออนุญาตให้ผู้สื่อข่าวรายงานภาพของสถานที่เกิดเหตุนั้นเป็นหลักฐาน และเพื่อให้ประชาสัมพันธ์หาผู้กระทำความผิด	215	95.6	10	4.4
14. ระบบ AFIS เป็นการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้งานร่วมกับหลักวิชา ลายพิมพ์นิ้วมือ สามารถนำลายนิ้วมือที่ไม่สมบูรณ์มาหาจุดลักษณะสำคัญของลายเส้นมาค้นกับข้อมูลประวัติอาชญากรได้	195	86.7	30	13.3
15. บุคคลที่ทำการเก็บพยานหลักฐานนั้น จะต้องเป็นบุคคลที่กฎหมายให้อำนาจไว้ในการเข้าและเก็บพยานวัตถุต่าง ๆ ในสถานที่เกิดเหตุได้ตัวอย่างเช่น พนักงานสอบสวน, เป็นเจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐานหรือเจ้าหน้าที่วิทยาการตำรวจ เป็นต้น	194	86.2	31	13.8
ภาพรวม	179.7	79.86	45.33	20.14

สรุป $(\bar{X}) = 11.95$ S.D. = 1.49
MIN = 7 MAX = 14

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบระหว่างเพศและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

เพศ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความรู้
ชาย	11.94	ปานกลาง
หญิง	11.98	ปานกลาง
Total	11.95	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า เพศชายมีคะแนนเฉลี่ย 11.94 เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ย 11.98 แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงมีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับปานกลางเท่ากัน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบระหว่างอายุและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

อายุ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความรู้
25 – 30 ปี	11.54	ปานกลาง
31 – 40 ปี	11.74	ปานกลาง
41 – 50 ปี	12.09	มาก
≥ 50 ปี	12.31	มาก
Total	11.95	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า อายุมากกว่า 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 12.31 รองลงมา อายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 12.09 ซึ่งมีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับมากเท่ากัน อายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 11.74 และอายุระหว่าง 25 – 30 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 11.54 ตามลำดับ ซึ่งมีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับปานกลางเท่ากัน

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบระหว่างชั้นยศและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

ชั้นยศ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความรู้
พ.ต.อ.	12.04	มาก
พ.ต.ท. - พ.ต.ต.	12.04	มาก
ร.ต.อ - ร.ต.ต.	11.87	ปานกลาง
ด.ต. - ส.ต.ต	12.31	มาก
Total	11.95	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า ชั้นยศระหว่าง ด.ต. - ส.ต.ต มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 12.31 รองลงมา ชั้นยศ พ.ต.อ. ชั้นยศระหว่าง พ.ต.ท. - พ.ต.ต. มีคะแนนเฉลี่ย 12.04 ซึ่งมีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับมากเท่ากันและชั้นยศ ร.ต.อ - ร.ต.ต. มีคะแนนเฉลี่ย 11.87 ซึ่งมีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับปานกลาง

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบระหว่างอายุราชการและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

อายุราชการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความรู้
น้อยกว่า 5 ปี	11.36	ปานกลาง
5 – 10 ปี	12.03	มาก
11 – 15 ปี	12.21	มาก
มากกว่า 15 ปี	12.05	มาก
Total	11.95	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า อายุราชการระหว่าง 11 – 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 12.21 รองลงมา มากกว่า 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 12.05 อายุราชการระหว่าง 5 – 10 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 12.03 ซึ่งมีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับมากเท่ากัน และน้อยกว่า 5 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 11.36 ซึ่งมีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับปานกลาง

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษาและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความรู้
ต่ำกว่าปริญญาตรี	11.55	ปานกลาง
ปริญญาตรี	11.92	ปานกลาง
ปริญญาโท	12.12	มาก
ปริญญาเอก	-	-
Total	11.96	ปานกลาง

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า ผู้มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 12.12 มีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับมาก

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

ประสบการณ์	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความรู้
น้อยกว่า 5 ปี	11.58	ปานกลาง
5 – 10 ปี	12.07	มาก
11 – 15 ปี	12.23	มาก
Total	11.95	ปานกลาง

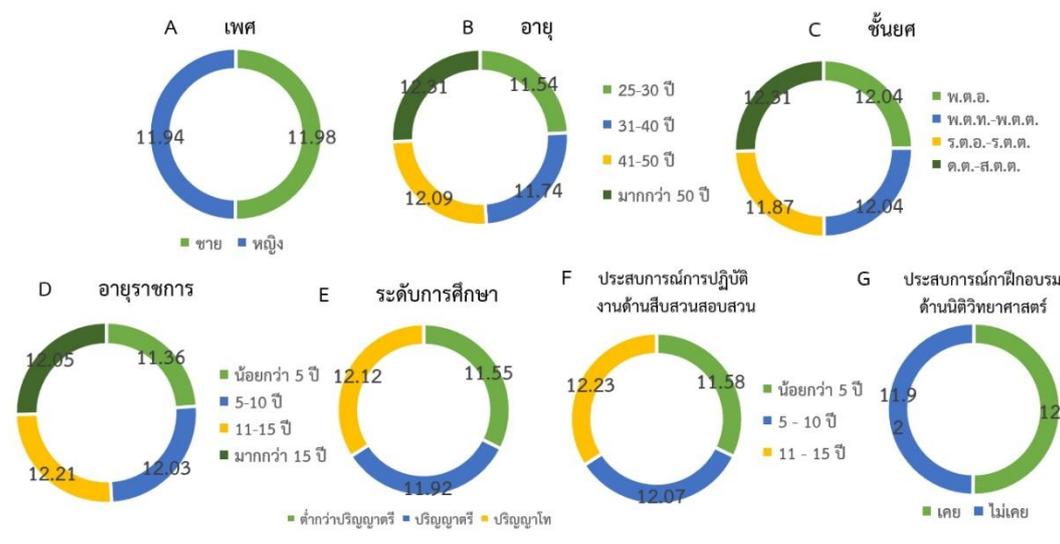
จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า ผู้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวน 11 – 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 12.23 รองลงมา ประสบการณ์ระหว่าง 5 – 10 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 12.07 ซึ่งมีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับมากเท่ากัน และประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 11.58 ซึ่งมีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับปานกลาง

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบระหว่างการฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์และคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

การฝึกอบรม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความรู้
เคย	12.00	มาก
ไม่เคย	11.92	ปานกลาง
Total	11.95	ปานกลาง

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่เคยฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 12.00 มีคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ ระดับมาก

เมื่อนำค่าเฉลี่ยของแต่ละตัวแปรที่ทำการศึกษามาพล็อตกราฟจะได้ดังรูป A-G จะเห็นว่าเพศ อายุ ระดับชั้นยศ อายุราชการ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน และ ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของช่วงข้อมูลที่แตกต่างกันน้อย

ภาพที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของผู้เข้าร่วมวิจัย

: A แผนภาพค่าเฉลี่ยคะแนนกับสถานะทางเพศของผู้เข้าร่วมวิจัย B แผนภาพค่าเฉลี่ยคะแนนกับช่วงอายุของผู้เข้าร่วมวิจัย C แผนภาพค่าเฉลี่ยคะแนนกับระดับชั้นยศของผู้เข้าร่วมวิจัย D แผนภาพค่าเฉลี่ยคะแนนกับช่วงอายุราชการของผู้เข้าร่วมวิจัย E แผนภาพค่าเฉลี่ยคะแนนกับระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมวิจัย F แผนภาพค่าเฉลี่ยคะแนนกับประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของผู้เข้าร่วมวิจัย และ G แผนภาพค่าเฉลี่ยคะแนนกับประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ของผู้เข้าร่วมวิจัย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรส่วนบุคคลกับคะแนนระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติ
 วิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวน และข้อมูลการผ่านการอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์
 ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std Error	95% Confidence Interval For Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
					ชาย	167		
หญิง	58	11.98	1.66	0.22	11.55	12.42	7.00	14.00
Total	225	11.95	1.49	0.10	11.76	12.15	7.00	14.00

	Sum Of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	0.058	1	0.058	0.026	0.873
Within Groups	501.498	223	2.249		
Total	501.556	224			

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของ
 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรณีมีเพศที่
 แตกต่างกัน ด้วยสถิติ One-Way-Anova ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่มีค่า Sig ที่น้อยกว่านัยสำคัญ
 ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่มีเพศที่ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และ
 การสืบสวนสอบสวน ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

อายุ	N	Mean	Std. Deviation	Std Error	95% Confidence Interval For Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
25 – 30 ปี	39	11.54	1.847	0.296	10.94	12.14	8.00	14.00
31 – 40 ปี	59	11.74	1.504	0.196	11.35	12.14	7.00	14.00
41 – 50 ปี	75	12.09	1.444	0.167	11.76	12.43	7.00	14.00
≥ 50 ปี	52	12.31	1.164	0.161	11.98	12.63	9.00	14.00
Total	225	11.95	1.496	0.100	11.76	12.15	7.00	14.00

	Sum Of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	17.253	3	5.751	2.624	0.05
Within Groups	484.302	221	2.191		
Total	501.556	224			

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรณีมีอายุที่แตกต่างกัน ด้วยสถิติ One-Way-Anova ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งมีค่า Sig เท่ากับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่มีอายุที่ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นยศและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

ชั้นยศ	N	Mean	Std. Deviation	Std Error	95% Confidence Interval For		Minimum	Maximum
					Mean			
					Lower Bound	Upper Bound		
พ.ต.อ.	25	12.04	1.060	0.212	11.60	12.48	10.00	14.00
พ.ต.ท. - พ.ต.ต.	48	12.04	1.570	0.227	11.59	12.50	7.00	14.00
ร.ต.อ. - ร.ต.ต.	136	11.87	1.572	0.135	11.60	12.13	7.00	14.00
ต.ต. - ส.ต.ต.	16	12.31	1.195	0.299	11.67	12.95	9.00	14.00
Total	225	11.95	1.496	0.100	11.76	12.15	7.00	14.00

	Sum Of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.624	3	1.208	0.536	0.658
Within Groups	497.932	221	2.253		
Total	501.556	224			

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรณีมีชั้นยศที่แตกต่างกัน ด้วยสถิติ One-Way-Anova ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่มีค่า Sig. ที่น้อยกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่มีชั้นยศที่ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานในสังกัดและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

หน่วยงาน ในสังกัด	N	Mean	Std. Deviation	Std Error	95% Confidence Interval For			
					Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
บก.ป.	42	11.74	1.308	0.202	11.331	12.146	8.00	14.00
บก.ทล.	11	12.09	1.375	0.415	11.167	13.015	10.00	14.00
บก.รฟ.	26	12.04	1.483	0.291	11.440	12.637	9.00	14.00
บก.ปทส.	20	11.85	1.694	0.379	11.057	12.643	7.00	14.00
บก.ปคม.	21	12.48	1.289	0.281	11.890	13.063	10.00	14.00
บก.ปอศ.	40	11.80	1.667	0.264	11.267	12.333	7.00	14.00
บก.ปปป.	22	12.59	1.141	0.243	12.085	13.097	10.00	14.00
บก.ปคบ.	17	12.41	1.121	0.272	11.835	12.988	10.00	14.00
บก.ปอท.	26	11.23	1.773	0.348	10.514	11.947	8.00	14.00
Total	225	11.95	1.496	0.100	11.759	12.152	7.00	14.00

	Sum Of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	35.327	8	4.416	2.046	0.042
Within Groups	466.229	216	2.158		
Total	501.556	224			

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรณีอยู่ในสังกัดที่แตกต่างกัน ด้วยสถิติ One-Way-Anova ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งมีค่า Sig. ที่น้อยกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่อยู่ในสังกัดที่ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ และการสืบสวนสอบสวนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

อายุราชการ	N	Mean	Std. Deviation	Std Error	95% Confidence Interval For Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
น้อยกว่า 5 ปี	33	11.36	1.834	0.319	10.71	12.01	8.00	14.00
5 – 10 ปี	107	12.03	1.437	0.139	11.75	12.30	7.00	14.00
11 – 15 ปี	24	12.21	1.351	0.276	11.64	12.78	9.00	14.00
มากกว่า 15 ปี	61	12.05	1.407	0.180	11.69	12.41	7.00	14.00
Total	225	11.95	1.496	0.100	11.76	12.15	7.00	14.00

	Sum Of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	14.193	3	4.731	2.145	0.095
Within Groups	487.363	221	2.205		
Total	501.556	224			

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรณีมีอายุราชการที่ต่างกันได้ ด้วยสถิติ One-Way-Anova ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่มีค่า Sig. ที่น้อยกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่มีอายุราชการที่ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

ระดับการศึกษา	N	Mean	Std. Deviation	Std Error	95% Confidence Interval For Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	11.55	1.740	0.580	10.22	12.89	9.00	14.00
ปริญญาตรี	156	11.92	1.454	0.116	11.69	12.15	8.00	14.00
ปริญญาโท	60	12.12	1.574	0.203	11.71	12.52	7.00	14.00
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	-	-
Total	225	11.96	1.496	0.100	11.76	12.15	7.00	14.00

	Sum Of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.233	2	1.617	0.720	0.488
Within Groups	498.322	222	2.245		
Total	501.556	224			

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรณีมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ด้วยสถิติ One-Way-Anova ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่มีค่า Sig. ที่น้อยกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนและคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

ประสบการณ์ ด้านสืบสวน สอบสวน	N	Mean	Std. Deviation	Std Error	95% Confidence Interval For Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
น้อยกว่า 5 ปี	60	11.58	1.778	0.230	11.12	12.04	7.00	14.00
5 – 10 ปี	143	12.07	1.362	0.114	11.84	12.30	7.00	14.00
11 – 15 ปี	22	12.23	1.378	0.294	11.62	12.84	8.00	14.00
Total	225	11.95	1.496	0.100	11.76	12.15	7.00	14.00

	Sum Of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	11.808	2	5.904	2.676	0.071
Within Groups	489.748	222	2.206		
Total	501.556	224			

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรณีมีประสบการณ์ด้านสืบสวนสอบสวนที่แตกต่างกัน ด้วยสถิติ One-Way-Anova ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่มีค่า Sig ที่น้อยกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ด้านสืบสวนสอบสวนที่ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์และคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์

ประสบการณ์ การฝึกอบรม ด้าน นิติวิทยาศาสตร์	N	Mean	Std. Deviation	Std Error	95% Confidence Interval For Mean		Minimum	Maximum
					Lower	Upper		
					Bound	Bound		
เคย	98	12.00	1.407	0.142	11.72	12.28	7.00	14.00
ไม่เคย	127	11.92	1.566	0.139	11.65	12.20	7.00	14.00
Total	225	11.95	1.496	0.100	11.76	12.15	7.00	14.00

	Sum Of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	0.343	1	0.343	0.153	0.696
Within Groups	501.213	223	2.248		
Total	501.556	224			

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรณีมีประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่ต่างกันอย่างสถิติ One-Way-Anova ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่มีค่า Sig ที่น้อยกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 แสดงผลการสรุปเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นยศ หน่วยงานในสังกัด อายุราชการ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน และประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์

สถานภาพส่วนบุคคล								
	เพศ	อายุ	ชั้นยศ	หน่วยงานในสังกัด	อายุราชการ	ระดับการศึกษา	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน	ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์
ความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์	-	✓	-	✓	-	-	-	-
หมายเหตุ	✓	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05						
	-	ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ						
การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์								
การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวนฯ								
	ค่าเฉลี่ย	2.35 – 3.00	หมายถึง มาก					
	ค่าเฉลี่ย	1.68 – 2.34	หมายถึง ปานกลาง					
	ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.67	หมายถึง น้อย					

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวนฯ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุบกพร่อง ทำให้วัตถุพยานเสียหาย	95 (42.2)	99 (44.0)	31 (13.8)	2.28	0.69	ปานกลาง
2. การตรวจพิสูจน์หลักฐานร่อนผลนานเกินไป และเกินวันครบกำหนด	29 (12.9)	139 (61.8)	57 (25.3)	1.87	0.61	ปานกลาง
3. เมื่อมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นในพื้นที่หลายแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อถึงสถานที่เกิดเหตุ กำลังตำรวจมีไม่เพียงพอ ทำให้ทำงานได้ไม่ครอบคลุม	144 (64.0)	63 (28.0)	18 (8.0)	2.56	0.64	มาก
4. ความรู้ ความสามารถ ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	30 (13.3)	115 (51.1)	80 (35.6)	1.78	0.66	ปานกลาง
5. การประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีปัญหา	19 (8.4)	133 (59.1)	73 (32.4)	1.76	0.59	ปานกลาง
6. การจัดการอบรมให้ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มีน้อยเกินไป	114 (50.7)	89 (39.6)	22 (9.8)	2.41	0.66	มาก
7. อาชญากรรมมีการพัฒนารูปแบบยากแก่การควบคุม	97 (43.1)	103 (45.8)	25 (11.1)	2.32	0.66	ปานกลาง

สรุปจากตาราง 27 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวนฯ อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้

เมื่อมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นในพื้นที่หลายแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อถึงสถานที่เกิดเหตุ กำลังตำรวจมีไม่เพียงพอ ทำให้ทำงานได้ไม่ครอบคลุม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.0 ระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 28.0 ระดับปานกลาง ร้อยละ 8.0 ระดับน้อย และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในเรื่อง เมื่อมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นในพื้นที่หลายแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อถึงสถานที่เกิดเหตุ กำลังตำรวจมีไม่เพียงพอ ทำให้ทำงานได้ไม่ครอบคลุม อยู่ในระดับมาก

การจัดการอบรมให้ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มีน้อยเกินไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.7 ระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 39.6 ระดับปานกลาง ร้อยละ 9.8 ระดับน้อย และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในเรื่อง การจัดการอบรมให้ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มีน้อยเกินไป อยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวนฯ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับดังนี้

การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุบกพร่อง ทำให้วัตถุพยานเสียหาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.0 ระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 42.2 ระดับมาก ร้อยละ 13.8 ระดับน้อย และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในเรื่อง การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุบกพร่อง ทำให้วัตถุพยานเสียหาย อยู่ในระดับปานกลาง

การตรวจพิสูจน์หลักฐานรื้อผลนานเกินไป และเกินวันครบกำหนด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.8 ระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 25.3 ระดับน้อย ร้อยละ 12.9 ระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในเรื่อง การตรวจพิสูจน์หลักฐานรื้อผลนานเกินไป และเกินวันครบกำหนด อยู่ในระดับปานกลาง

ความรู้ ความสามารถ ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.1 ระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 35.6 ระดับน้อย ร้อยละ 13.3 ระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในเรื่อง ความรู้ ความสามารถ ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง

การประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีปัญหา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.1 ระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 32.4 ระดับน้อย ร้อยละ 8.4 ระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.76 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในเรื่อง การประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง

อาชญากรรมมีการพัฒนารูปแบบ ยากแก่การควบคุม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.8 ระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 43.1 ระดับมากและร้อยละ 11.1ระดับน้อย และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในเรื่อง อาชญากรรมมีการพัฒนารูปแบบ ยากแก่การควบคุม อยู่ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านอาชญากรรมเฉพาะทางและ ข้อเสนอแนะ ปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานทางด้านอาชญากรรมเฉพาะทางและนิติวิทยาศาสตร์

5.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่าเป็นชาย 5 คน มีอายุราชการเฉลี่ย 28 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 3 คน ปริญญาโท 1 คน และปริญญาเอก 1 คน มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนโดยเฉลี่ย 11 ปี

5.2 บทบาทการทำงานที่เกี่ยวข้องในคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

จากการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง โดยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ 2 ฝ่าย คือ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติ มีบทบาทในการสืบสวนหาผู้กระทำผิด ไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ตรวจหาวัตถุพยานหลักฐาน การค้นหาข่าวและรายละเอียดจากแหล่งข้อมูลทั่วไป

เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร มีบทบาทในการบริหารงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน

5.3 รูปแบบวิธีการที่ใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน

หลักการทางนิติวิทยาศาสตร์ซึ่งมีอยู่หลากหลายสาขามีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง เพราะอาชญากรรมเฉพาะทางมีการพัฒนารูปแบบ วิธีการของการกระทำความผิดอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ทั้งในด้านพฤติกรรม การกระทำความผิดที่มีการนำเทคนิควิธีสมัยใหม่เข้ามาเป็นเครื่องมือ มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและขบวนการ มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยง เครือข่ายระหว่างประเทศ มีความสลับซับซ้อน แยกย่อยและละเอียดอ่อน ประกอบกับตัวอาชญากรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญและความเชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ เป็นอย่างดีทำให้สร้าง

ความเสียหายและก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ ขณะที่ยังมีการกระทำความผิดอีกจำนวนมากที่ไม่สามารถดำเนินการสืบสวนสอบสวนหรือจับกุม ตัวผู้กระทำความผิดได้ โดยพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการยืนยันการกระทำความผิด และยืนยันตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งจะสอดคล้องกับประจักษ์พยาน หรือพยานแวดล้อมอื่นที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน ทำให้พยานหลักฐานมีน้ำหนักและมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น หรือในคดีที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด ก็ต้องอาศัยวัตถุพยานในสถานที่เกิดเหตุ เช่น รอยนิ้วมือ คราบเลือด คราบอสุจิ ปลอกกระสุน ฯลฯ นำไปตรวจพิสูจน์ เพื่อช่วยในการสืบสวนสอบสวนเชื่อมโยงไปยังผู้กระทำความผิด ซึ่งในวงการตรวจพิสูจน์วัตถุพยานต่าง ๆ เหล่านี้ จะต้องอาศัยความรู้และกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ ยกตัวอย่าง หน่วยงาน บก.ปอท. โดยการกระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจพิสูจน์พยานวัตถุที่เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อยืนยันการกระทำความผิดของผู้ต้องหา เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน

5.4 ข้อมูลอาชญากรรมเฉพาะทางและคดีตัวอย่าง

คดีตัวอย่าง เช่น นำเข้าข้อมูลลามก, CHILD PORNOGRAPHY, คดีหลอกหลวง/ฉ้อโกงต่างๆ, คดี RUMANCE SCAM, คดีความมั่นคง, คดีฆาตกรรม, คดียาเสพติด, คดีฆ่าตัวตาย ฯลฯ

5.5 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้นิติวิทยาศาสตร์สืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

จากการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ผู้วิจัยสามารถแบ่งประเด็นได้ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านบุคลากร

- เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เนื่องจากจะต้องเข้าถึงสถานที่เกิดเหตุ หากมีองค์ความรู้เกี่ยวกับการเก็บวัตถุพยานอย่างถูกต้องตามหลักการแล้ว ก็จะทำให้สามารถรักษาสถานที่เกิดเหตุได้อย่างถูกต้อง และไม่ไปทำลายวัตถุพยานที่สำคัญต่อรูปคดีให้เกิดความเสียหาย

- เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอ เนื่องจากขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการทำงานเฉพาะทาง ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเรื่องของการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก ทำให้การทำงานไม่มีความต่อเนื่อง และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2. ปัญหาด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุ

- ในบางกรณีไม่สามารถจัดการดูแลสถานที่เกิดเหตุให้อยู่ในสภาพคงที่ได้ ทำให้การสืบสวนหาประจักษ์พยานมีความคลาดเคลื่อน

- พนักงานสืบสวนสอบสวนจะต้องให้ความสำคัญกับห่วงโซ่ของการเก็บพยานหลักฐาน เพื่อให้สภาพแวดล้อมของการสืบสวนพยานหลักฐานเป็นไปด้วยความรัดกุม การเข้าสถานที่เกิดเหตุนั้นถือว่าเป็นหัวใจหลักของการสืบสวน โดยเฉพาะบก.ป. นั้นจะเป็นหน่วย Secondary โดยจะเข้าไปหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เข้าไปแล้ว จึงจำเป็นต้องหาพยานหลักฐานที่เก็บได้จาก Real Time

3. ปัญหาด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้

- อุปกรณ์ต่าง ๆ ยังไม่ทันสมัย การค้นหาพยานหลักฐานที่เป็นพยานบุคคลเป็นเรื่องที่ทำได้ค่อนข้างยาก ดังนั้น การมุ่งเน้นค้นหาพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ โดยการนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้ก็จะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ ความเที่ยงตรงสูง ซึ่งจะช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

4. ปัญหาด้านข้อมูล

- การขอข้อมูลจากผู้ให้บริการ (ISP) ที่ช้าไม่ทันการ
- การใช้ Social Media ไม่มีการลงทะเบียนจึงเปิดช่องทางให้คนร้ายปลอมตัวมากระทำความผิด

5.6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนางานด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นประโยชน์ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

1. ควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญ ในการทำงานด้านการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง จัดการฝึกอบรมความรู้ความสามารถในด้านนิติวิทยาศาสตร์อย่างจริงจัง มีการกำหนดลักษณะเฉพาะของบุคคลที่จะเข้ามาทำงานให้ชัดเจน

2. การใช้กฎหมายบังคับ ISP ให้ข้อมูลต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็ว

3. ควรจัดให้มีเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งเทคโนโลยีที่ทันสมัย ใช้งานง่าย สะดวกต่อการพกพาไปยังสถานที่เกิดเหตุ เพื่อนำมาใช้ในการสืบสวนและจับกุม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความเข้าใจและการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางของพนักงานสอบสวน” มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง 2) เพื่อศึกษาบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการนำนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน รวมไปถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวน ของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากวิธีของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 225 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package For the Social Science - SPSS) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี โดยมีชั้นยศเป็นร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก อยู่ในสังกัดกองบังคับการปราบปราม มีอายุราชการระหว่าง 5 – 10 ปี ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนระหว่าง 5 – 10 ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์

ระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำงานด้านสืบสวนสอบสวน ของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีความรู้ความเข้าใจทางด้านนิติวิทยาศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง จากการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรู้ความเข้าใจในหลักปฏิบัติทางนิติวิทยาศาสตร์ โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 11.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เจ้าหน้าที่ตำรวจเพศชายและเพศหญิงมีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับปานกลางเท่ากัน เจ้าหน้าที่ตำรวจอายุ

ระหว่าง 41 ถึงอายุมากกว่า 50 ปี ระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับมาก ส่วนอายุระหว่าง 25 – 40 ปี มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับปานกลาง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นยศระหว่าง ด.ต. - ส.ต.ต และชั้นยศระหว่าง พ.ต.อ. - พ.ต.ต. มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับมาก ส่วนชั้นยศ ร.ต.อ - ร.ต.ต. มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับปานกลาง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุราชการระหว่าง 5 ปี ถึงมากกว่า 15 ปี มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับมาก และน้อยกว่า 5 ปี มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับปานกลาง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับมาก และระดับการศึกษาปริญญาตรีถึงต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับปานกลาง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวน 5 – 15 ปี มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับมาก และประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับปานกลาง เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ที่เคยฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับมาก ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ มีระดับความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ระดับปานกลาง ปัญหาอุปสรรคที่พบในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ เมื่อมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นในพื้นที่หลายแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อถึงสถานที่เกิดเหตุ กำลังตำรวจมีไม่เพียงพอ ทำให้ทำงานได้ไม่ครอบคลุม คิดเป็นร้อยละ 64.0 (144 คน) และการจัดการอบรมให้ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มีน้อยเกินไป คิดเป็นร้อยละ 50.7 (114 คน) และนอกจากนี้ยังพบว่าควรให้ความสำคัญและสนับสนุนงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยมีการจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้และทักษะทางนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีความเชี่ยวชาญ ซึ่งจะมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งในการทำงานด้านการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำงานด้านสืบสวนสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีความรู้ความเข้าใจทางด้านนิติวิทยาศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้วยลักษณะของอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ความต้องการหน่วยตำรวจที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางมากขึ้น ทำให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางมีหน่วยงานในระดับกองบังคับการหลายหน่วย กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ตอบแบบสอบถามจึงมีความแตกต่างกันในหน้าที่งานที่รับผิดชอบ ดังนั้นแบบสอบถามที่นำมาใช้จึงเป็นคำถามความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์ในภาพรวม ทำให้ผลการศึกษาดูแปรแต่ละตัว ค่าที่ได้มีความแตกต่างกันเล็กน้อย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรส่วนบุคคลกับคะแนนระดับความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวน และข้อมูลการผ่านการอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์

พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอายุและหน่วยงานในสังกัด ($P\text{-Value} < 0.05$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกนกพร แสนแก้ว ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนางานด้านการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของสถานีตำรวจในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 8 ผลจากการวิเคราะห์จะพบว่าตำแหน่งและอายุ ของพนักงานสอบสวนต่างก็มีผลต่อการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ พนักงานสอบสวนที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ควรจะมีผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูง เพราะมีการสั่งสมประสบการณ์การทำงานทำให้มีความรู้ความชำนาญ มีทักษะและเทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน

ในขณะที่ เพศ ชั้นยศ อายุราชการ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับความรู้ความเข้าใจทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ ($P\text{-Value} > 0.05$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวันเพ็ญ วิโรจน์เจริญวงศ์ และคณะ (วิโรจน์เจริญวงศ์, 2556) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านอินเทอร์เน็ท” ผลจากการวิเคราะห์พบว่า เพศที่ต่างกันของนักศึกษาไม่มีผลทำให้การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านอินเทอร์เน็ทของนักศึกษาแตกต่างกัน เนื่องจาก ความรู้ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษา หรือเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือรายงานหารรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ต้องชัดเจนและต้องอาศัยเวลา เพศชาย และเพศหญิงจึงสามารถมีระดับความรู้ที่เท่ากันได้โดยสามารถใช้เวลาในการศึกษาเรื่องนั้น ๆ ส่วนการฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวน ซึ่งตามหลักความเป็นจริงแล้วการฝึกอบรมควรจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอย่างยิ่ง เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ผ่านการฝึกอบรมจะต้องมีระดับการปฏิบัติงานแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรม แต่จากผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกทำให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว เมื่อกลับมาปฏิบัติงานจริง ไม่มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานตามหลักวิชาการ และทีมงานที่มีศักยภาพ ทำให้ต้องปฏิบัติงานตามกำลังคน อุปกรณ์เครื่องมือ และงบประมาณที่มีจำกัด ซึ่งไม่เป็นตามหลักวิชาการที่ได้รับการฝึกอบรม อีกทั้งการฝึกอบรมหลายหลักสูตรมักจะไม่มีการประเมินและติดตามผลอย่างจริงจัง จึงทำให้เจ้าหน้าที่ขาดความตั้งใจในการฝึกอบรม

ปัญหาอุปสรรคที่พบในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ เมื่อมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นในพื้นที่หลายแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อถึงสถานที่เกิดเหตุ กำลังตำรวจมีไม่เพียงพอ ทำให้ทำงานได้ไม่ครอบคลุม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุรยุทธ อ่วมสำอาง (อ่วมสำอางค์, 2554) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและอุปสรรคของพนักงานสอบสวนในการรวบรวมพยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ประกอบสำนวนคดีอาญา : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 ผลจากการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากกับการที่พนักงานสอบสวนยัง

ขาดความรู้ ความสามารถ ไม่มีความชำนาญและไม่มีประสบการณ์ในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน ด้านนิติวิทยาศาสตร์ อีกทั้งไม่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนในการทำงานอย่างเหมาะสม ประกอบกับพนักงานสอบสวนมีไม่เพียงพอกับปริมาณงานคดีที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน แนวทางการแก้ไขปัญหาคควรให้ความสำคัญและสนับสนุนงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยมีการจัดอบรม เพิ่มพูนความรู้และทักษะทางนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพิ่มบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีความเชี่ยวชาญ ซึ่งจะมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งในการทำงานด้านการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความรู้ความเข้าใจในการนำนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทางในภาพรวม ควรมีการแยกศึกษาเฉพาะในแต่ละคดี เช่น คดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ คดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาว่าความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์สามารถนำไปใช้กับเจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านอื่น ๆ ได้อย่างไร

แบบสอบถาม

เรื่อง การใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคล

1. เพศ

 1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

 1. 25-30 ปี 2. 31-40 ปี 3. 41-50 ปี 4. ≥ 50 ปี

3. ระดับชั้นยศ

 1. พ.ต.อ. 2. พ.ต.ท. - พ.ต.ต. 3. ร.ต.อ. - ร.ต.ต. 4. ด.ต. - ส.ต.ต.

4. หน่วยงานในสังกัด

 1. บก.ป. 2. บก.ทล. 3. บก.รฟ. 4. บก.ปทส. 5. บก.ปคม. 6. บก.ปอส 7. บก.ปปป. 8. บก.ปคบ. 9. บก.ปอท.

5. อายุราชการ

 1. ต่ำกว่า 5 ปี 2. 5 - 10 ปี 3. 11 - 15 ปี 4. มากกว่า 15 ปี

6. ระดับการศึกษา

 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี 3. ปริญญาโท 4. ปริญญาเอก

7. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวนปี

8. ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านนิติวิทยาศาสตร์

 1. เคย 2. ไม่เคย

9. หลักสูตรที่เคยอบรม

.....

.....

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจด้านนิติวิทยาศาสตร์และการสืบสวนสอบสวน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความรู้ของท่านในแต่ละข้อเพียงช่องเดียว

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1. นิติวิทยาศาสตร์ เป็นการนำเอาวิชาความรู้ในทางด้านวิทยาศาสตร์ ในการเก็บและพิสูจน์หลักฐาน ตรวจร่างกายและวัตถุพยานเพื่อช่วยในการค้นหาความจริง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวน และดำเนินคดีทางกฎหมายเพื่อช่วยกระบวนการยุติธรรมในการพิสูจน์หลักฐานและนำไปสู่ผู้กระทำความผิดอาญา		
2. Chain of Custody คือ ห่วงโซ่ของการเก็บพยานหลักฐาน ซึ่งพนักงานสืบสวนสอบสวนจะต้องให้ความสำคัญกับห่วงโซ่ของการเก็บพยานหลักฐานนี้ เพื่อให้สภาพแวดล้อมของการสืบสวนหาพยานหลักฐานเป็นไปด้วยความรัดกุม		
3. พยานหลักฐาน หมายถึง สิ่งใดๆ ที่สามารถใช้พิสูจน์ได้ว่ามีกรกระทำผิดเกิดขึ้น ไขบอกได้ว่าใครเป็นผู้กระทำผิด และสามารถเชื่อมโยงผู้กระทำผิดเข้ากับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้ พยานหลักฐานจึงประกอบไปด้วย พยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ		
4. เมื่อได้รับแจ้งเหตุต้องรีบเดินทางไปถึงสถานที่เกิดเหตุโดยเร็วที่สุด เพราะถ้าปล่อยไว้เนิ่นนาน ร่องรอยพยานหลักฐานอาจถูกทำลาย สูญหายหรืออาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพ		
5. พยานวัตถุไม่จำเป็นต้องเป็นวัตถุสิ่งของที่สมารถหยิบจับหรือมองเห็นได้เท่านั้น แต่หมายถึงทุกสิ่งทีเสนอต่อศาลเพื่อให้ศาลรับรู้ถึงสภาพความมีอยู่หรือความเป็นไปของสิ่งของ		
6. คนวิกลจริตไม่ว่าศาลจะสั่งให้เป็นผู้ไร้ความสามารถหรือไม่ก็ตาม ถ้าสามารถเข้าใจบางสิ่งบางอย่างที่เป็นประเด็นและอาจตอบคำถามที่เกี่ยวข้องได้ก็เป็นพยานได้		
7. การนำสืบว่า ข้อความที่สลักลงบนก้อนหินมีความหมายอย่างไร เป็นการนำสืบข้อความในก้อนหิน ในฐานะเป็นพยานวัตถุ		
8. อาชญากรที่เป็นฝาแฝดสามารถตรวจพิสูจน์ DNA เพื่อยืนยันตัวบุคคลได้		
9. ในกรณีที่พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์สามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่อาจทำให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้โดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานอื่นอีก		
10. การตรวจค้นหาร่องรอยจะต้องกระทำแต่เฉพาะในพื้นที่ที่อาชญากรรมได้กระทำขึ้นเท่านั้น		
11. วัตถุพยานมีความน่าเชื่อถือมากกว่าประจักษ์พยาน		
12. ถ้ามีผู้ต้องสงสัยหลายคนในคดีเดียวกัน ถ้าเป็นไปได้ควรสอบปากคำพร้อมกัน		

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
13. เมื่อมีอาชญากรรมเกิดขึ้น สิ่งแรกที่ต้องทำคืออนุญาตให้ผู้สื่อข่าวรายงานภาพของสถานที่เกิดเหตุนั้นเป็นหลักฐานและเพื่อให้ประชาชนสัมพันธ์หาผู้กระทำความผิด		
14. ระบบ AFIS เป็นการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้งานร่วมกับหลักวิชาลายพิมพ์นิ้วมือสามารถนำลายนิ้วมือที่ไม่สมบูรณ์มาหาจุดลักษณะสำคัญของลายเส้นมาค้นกับข้อมูลประวัติอาชญากรได้		
15. บุคคลที่ทำการเก็บพยานหลักฐานนั้น จะต้องเป็นบุคคลที่กฎหมายให้อำนาจไว้ในการเข้าและเก็บพยานวัตถุต่างๆ ในสถานที่เกิดเหตุได้ตัวอย่างเช่น พนักงานสอบสวน, เป็นเจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐานหรือเจ้าหน้าที่วิทยาการตำรวจ เป็นต้น		

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

คำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1. การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุบกพร่องทำให้วัตถุพยานเสียหาย			
2. การตรวจพิสูจน์หลักฐานรอผลนานเกินไป และเกินวันครบกำหนด			
3. เมื่อมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นในพื้นที่หลายแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อถึงสถานที่เกิดเหตุ กำลังตำรวจมีไม่เพียงพอ ทำให้ทำงานได้ไม่ครอบคลุม			
4. ความรู้ ความสามารถ ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน			
5. การประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีปัญหา			
6. การจัดการอบรมให้ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มีน้อยเกินไป			
7. อาชญากรรมมีการพัฒนารูปแบบ ยากแก่การควบคุม			

ปัญหาและอุปสรรคในการนำนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ประโยชน์ในการสืบสวน สอบสวน หรือในการปฏิบัติงานในคดีที่หน่วยงานท่านเกี่ยวข้องเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ นามสกุล.....
2. ตำแหน่ง.....
3. หน่วยงานที่สังกัด.....
4. อายุราชการ..... ปี
5. ระดับการศึกษา.....
6. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านสืบสวนสอบสวน..... ปี

ส่วนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

1. บทบาทการทำงานของท่านที่เกี่ยวข้องในคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

.....

.....

.....

2. รูปแบบวิธีการที่ใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวน

.....

.....

.....

3. ข้อมูลอาชญากรรมเฉพาะทางและคดีตัวอย่างจากประสบการณ์สืบสวนสอบสวน

.....

.....

.....

4. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้นิติวิทยาศาสตร์สืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะในการพัฒนางานด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นประโยชน์ในการสืบสวนคดีอาชญากรรมเฉพาะทาง

.....

.....

.....

รายการอ้างอิง

- Clinard, M. R., Quinney, R., & Wildeman, J. (2014). *Criminal behavior systems: A typology*: Routledge.
- Keeratithammakrit, N. (2009). *The Integration Knowledge of Forensic Sciences with Criminal Investigations by Police Officer*. Mahidol University,
- Laeheem, K., & Baka, D. (2009). Risk factors related to youths' violence behaviors in the three southern border provinces of Thailand. *Risk*, 15(6).
- Noichan, W. (2018). Factors Affecting Motor Vehicle Theft Committed By Inmates In Bangkok Prison. *Suan Sunandha Academic and Research Review*, 12(1), 1-14.
- Vetter, H. J., & Silverman, I. J. (1978). *The nature of crime*: Saunders Philadelphia.
- กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง, ก. (2562). ยุทธศาสตร์กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒.
- เฉลียวลาภ, ร. (2557). การนำความรู้นิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในงานด้านประกันชีวิตของเจ้าหน้าที่สินไหม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม,
- แหลมสุวรรณวงศ์, อ. (2009). นิติวิทยาศาสตร์ 3 เพื่อ การ สืบสวน สอบสวน (นิติเวชศาสตร์)= *Forensic science 3 for crime investigation*.
- วิทิตานนท์, ว. (2535). การใช้มาตรการทางกฎหมายกับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ
- วิโรจน์เจริญวงศ์, ว. (2556). วันเพ็ญ วิโรจน์เจริญวงศ์. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 21(6 (พิเศษ)), 565-577.
- วีระพงษ์ บุญญภาส, ส. แ. (2015). แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการคดีในสถานีตำรวจ. *Journal of politics, administration and law*(7(2)), 33-74.
- สิทธิอาษา, อ. (2554). แนวทางการปฏิบัติงานทางคดีโดยใช้กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย ศึกษากรณีคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร.
- สุวรรณชาติศรี, ป. (2554). ความเข้าใจของพยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เกี่ยวกับหลักฐานทางนิติเวชและนิติวิทยาศาสตร์. (วิทยาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร,

สุวรรณมุตติ, อ. (2556). แนวทางการพัฒนาระบบงานและส่งเสริมความเชื่อมั่นต่อการตรวจพิสูจน์

เอกสารและการปลอมแปลง : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานสอบสวนที่เข้ามารับการฝึกอบรมใน

หลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิรุ่นที่ 1 (ปริญญาโท), มหาวิทยาลัยศิลปากร

อ่วมสำอางค์, ส. (2554). ปัญหาและอุปสรรคของพนักงานสอบสวนในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน

ด้านนิติวิทยาศาสตร์ประกอบสำนวนการสอบสวนคดีอาญา : ศึกษาเฉพาะกรณี กองบังคับการ

ตำรวจนครบาล 1. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม)),

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สิבתำรวจโทหญิงขวัญใจ ยิ่งเจริญ
วัน เดือน ปี เกิด	13 พฤศจิกายน 2533
สถานที่เกิด	กาญจนบุรี
วุฒิการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (เคมี)
ที่อยู่ปัจจุบัน	กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง อาคาร 12 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถนนอังรีดูนังต์ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

